

Constitución Española

Испанска Конституция

Junta de Castilla y León

Junta de Castilla y León

Castellano

Constitución Española

- *Aprobada por las Cortes Generales el 31 de octubre de 1978.*
- *Ratificada por Referéndum Popular el 6 de diciembre de 1978.*
- *Sancionada por su Majestad el Rey Don Juan Carlos I ante las Cortes Generales el 27 de diciembre de 1978.*
(B.O.E., n.º 311-1, de 29 de diciembre de 1978).
- *Reforma del artículo 13, apartado 2, de la Constitución Española, de 27 de agosto de 1992.*
(B.O.E., n.º 207, de 28 de agosto de 1992).

Български

Испанска Конституция

- *Приета от Генералните Кортеси на 31 октомври 1978 г.*
- *Ратифицирана, чрез народен референдум на 6 декември 1978 г.*
- *Подписана от Негово Величество Крал Хуан Карлос I пред Народното Събрание на 27 декември 1978 г.*
(ДОВ номер 311-1, от 29 декември 1978 г.)
- *Реформа на член 13, алинея 2 от Испанската Конституция, от 27 август 1992 г.*
(ДОВ номер 207, от 28 август 1992 г.)

PRÓLOGO

Durante el año 2003, España conmemora el 25 aniversario de la Constitución de 1978. Con motivo de esta efeméride, unido a la evidencia de que vivimos en una sociedad que acoge cada día a más personas de otros países y culturas, la Junta de Castilla y León edita el texto de la Constitución Española traducido a 10 idiomas.

De esta manera, solventada la barrera del lenguaje, facilitamos a la población inmigrante de Castilla y León el acceso a la Constitución Española, norma fundamental y de necesaria presencia en el proceso de incorporación e integración de los inmigrantes al espacio público que caracteriza a una sociedad democrática.

La educación forma parte importante de ese espacio público y además es uno de los cauces más eficaces para conseguir la participación en todos los ámbitos del tejido social de quienes vienen a realizar sus proyectos vitales entre nosotros.

En la dilatada historia de España, los 25 años de existencia y vigencia de la Constitución constituyen un motivo de celebración del que queremos hacer partícipes a todas las inmigrantes. Esta publicación, supone un paso más para hacer posible la convivencia de todos, fundamentada en el respeto a la dignidad de todas las personas y en sintonía con la Constitución.

Juan Vicente Herrera Campo
PRESIDENTE DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEÓN

ПРЕДГОВОР

През 2003 година, Испания чества 25ата годишнина на Конституцията от 1978 г. С мотив на това важно събитие, както и на очевидността, че живеем в едно общество, което всеки ден приема все повече хора от други страни и култури, Хунтата (Ръководството) на Кастиля и Леон издава текста на Испанската Конституция, преведен на 10 езика.

По този начин, преодоляна езиковата бариера, предоставяме на имигрантското население на Кастиля и Леон достъпа до Испанската Конституция, основна норма и с необходимо присъствие при процеса на присъединяване и интегриране на имигрантите в публичното пространство, което характеризира едно демократично общество.

Обучението е важна част от това публично пространство, а и едно от най-ефикасните канали за постигане на участието във всичките среди на обществото на всички които идват, с цел да реализират между нас своите жизнени проекти.

През дългата история на Испания, 25те години на съществуване и действие на Конституцията са основание за честване, за което искаме да направим съучастници всички имигранти. Това издание е още една стъпка за да се направи възможно съжителството на всички, основано на уважението към достойността на всички хора и в съгласие с Конституцията.

ХУАН ВИСЕНТЕ ЕРРЕРА КАМПО
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ХУНТАТА НА КАСТИЛЯ И ЛЕОН

DON JUAN CARLOS I, REY DE ESPAÑA, A TODOS LOS QUE
LA PRESENTE VIEREN Y ENTENDIEREN.

SABED: QUE LAS CORTES HAN APROBADO Y EL PUEBLO
ESPAÑOL RATIFICADO LA SIGUIENTE CONSTITUCIÓN:

PREÁMBULO

La Nación española, deseando establecer la justicia, la libertad y la seguridad y promover el bien de cuantos la integran, en uso de su soberanía, proclama su voluntad de:

Garantizar la convivencia democrática dentro de la Constitución y de las leyes conforme a un orden económico y social justo.

Consolidar un Estado de Derecho que asegure el imperio de la ley como expresión de la voluntad popular.

Proteger a todos los españoles y pueblos de España en el ejercicio de los derechos humanos, sus culturas y tradiciones, lenguas e instituciones.

Promover el progreso de la cultura y de la economía para asegurar a todos una digna calidad de vida.

Establecer una sociedad democrática avanzada, y Colaborar en el fortalecimiento de unas relaciones pacíficas y de eficaz cooperación entre todos los pueblos de la Tierra.

En consecuencia, las Cortes aprueban y el pueblo español ratifica la siguiente

CONSTITUCIÓN

TÍTULO PRELIMINAR

Artículo 1

1. España se constituye en un Estado social y democrático de Derecho, que propugna como valores superiores de su ordenamiento jurídico la libertad, la justicia, la igualdad y el pluralismo político.

Г-н ХУАН КАРЛОС I, КРАЛ НА ИСПАНИЯ, ДО ВСИЧКИ КОИТО ВИЖДАТ И РАЗБИРАТ
НАСТОЯЩАТА.

ДА ЗНАЕТЕ: ЧЕ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ПРИЕ И ИСПАНСКИЯ НАРОД РАТИФИЦИРА
СЛЕДНАТА КОНСТИТУЦИЯ:

ПРЕАМБЮЛ

Испанският Народ, с желанието за правосъдие, свобода, сигурност и поощряване на доброто за всички, които го съставят, използвайки своя суверенитет, изявява своята воля за:

Гарантиране на демократичното съжителство в рамките на Конституцията и законите, съгласно един справедлив икономически и социален ред.

Консолидиране на Правовата Държава, която да гарантира властта на закона като изява на народната воля.

Защита на всички испанци и народи на Испания в упражняването им на човешките права, техните култури и традиции, езици и институции.

Поощряване на културния и икономическия прогрес с цел да се гарантира на всички достойно качество на живот.

Създаване на едно развито демократично общество, и

Сътрудничество относно заздравяването на мирните отношения и ефикасното коопериране между всички народи на Земята.

В следствие на това, Генералните Кортеси приемат, и испанският народ ратифицира, следната

КОНСТИТУЦИЯ УВОДЕН ДЯЛ

Член 1

1. Испания се конституира в социална и демократична Правова Държава, която провъзгласява като висши ценности на своята правна система свободата, справедливостта, равенството и политическия плюрализъм.

2. La soberanía nacional reside en el pueblo español, del que emanan los poderes del Estado.
3. La forma política del Estado español es la Monarquía parlamentaria.

Artículo 2

La Constitución se fundamenta en la indisoluble unidad de la Nación española, patria común e indivisible de todos los españoles, y reconoce y garantiza el derecho a la autonomía de las nacionalidades y regiones que la integran y la solidaridad entre todas ellas.

Artículo 3

1. El castellano es la lengua española oficial del Estado. Todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla.
2. Las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos.
3. La riqueza de las distintas modalidades lingüísticas de España es un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección.

Artículo 4

1. La bandera de España está formada por tres franjas horizontales, roja, amarilla y roja, siendo la amarilla de doble anchura que cada una de las rojas.
2. Los Estatutos podrán reconocer banderas y enseñas propias de las Comunidades Autónomas. Estas se utilizarán junto a la bandera de España en sus edificios públicos y en sus actos oficiales.

Artículo 5

La capital del Estado es la villa de Madrid.

Artículo 6

Los partidos políticos expresan el pluralismo político, concurren a la formación y manifestación de la voluntad popular y son instrumento fundamental para la participación política. Su creación y el ejercicio de su actividad son libres dentro del respeto a la Constitución y a la ley. Su estructura interna y funcionamiento deberán ser democráticos.

Artículo 7

Los sindicatos de trabajadores y las asociaciones empresariales contribuyen a la defensa y promoción de los intereses económicos y sociales que les son propios. Su creación y el ejercicio de su actividad son libres dentro del respeto a la Constitución y a la ley. Su estructura interna y funcionamiento deberán ser democráticos.

Artículo 8

1. Las Fuerzas Armadas, constituidas por el Ejército de Tierra, la Armada y el Ejército del Aire, tienen como misión garantizar la soberanía e independencia de España, defender su integridad territorial y el ordenamiento constitucional.
2. Una ley orgánica regulará las bases de la organización militar conforme a los principios de la presente Constitución.

2. Националният суверенитет се носи от испанския народ, от който произхождат властите на Държавата.
3. Политическата форма на испанската Държава е парламентарната Монархия.

Член 2

Конституцията се основава върху неразделното единство на Испанския народ, обща и неразделна патрия на всички испанци, като признава и гарантира правото на автономия на гражданствата и областите от които се състои, както и солидарността между всички тях.

Член 3

1. Кастелянският е официалният испански език на Държавата. Всички испанци имат задължението да го разбират и правото да го използват.
2. Останалите испански езици също ще бъдат официални в съответните Автономни Области, съгласно техните Статути.
3. Богатството на различните езикови разновидности на Испания е културно наследство, което е обект на особено уважение и защита.

Член 4

1. Знамето на Испания е формирано от три хоризонтални ленти, червена, жълта и червена, като жълтата е два пъти по-широка от всяка една от червените.
2. Статутите могат да признават собствени знамена и гербове за отделните Автономни Области. Същите ще бъдат използвани, заедно със знамето на Испания, в обществените сгради и при официалните мероприятия.

Член 5

Столица на Държавата е град Мадрид.

Член 6

Политическите партии изразяват политическия плурализъм, участват в създаването и извяването на волята на народа и са основен инструмент за политическо участие. Тяхното създаване и упражнение на дейност са свободни, като уважават Конституцията и законите. Вътрешната им структура и функциониране трябва да бъдат демократични.

Член 7

Синдикатите на работниците и на предприемаческите асоциации сътрудничат за защитата и поощряването на икономическите и социалните им интереси. Създаването им и упражняването на тяхната дейност са свободни, като уважават Конституцията и закона. Вътрешната им структура и начин на действие трябва да бъдат демократични.

Член 8

1. Въоръжените Сили, съставени от Сухопътните Войски, Военно-Морските Войски и Военно-Въздушните Сили, имат за задача гарантирането на суверенитета и независимостта на Испания, защитата на териториалната цялост и конституционния ред.
2. Специален закон ще регулира основите на военната организация, съгласно принципите на настоящата Конституция.

Artículo 9

1. Los ciudadanos y los poderes públicos están sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico.

2. Corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social.

3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.

TÍTULO I**DE LOS DERECHOS Y DEBERES FUNDAMENTALES***Artículo 10*

1. La dignidad de la persona, los derechos inviolables que le son inherentes, el libre desarrollo de la personalidad, el respeto a la ley y a los derechos de los demás son fundamento del orden político y de la paz social.

2. Las normas relativas a los derechos fundamentales y a las libertades que la Constitución reconoce se interpretarán de conformidad con la Declaración Universal de Derechos Humanos y los tratados y acuerdos internacionales sobre las mismas materias ratificados por España.

CAPÍTULO PRIMERO**De los españoles y los extranjeros***Artículo 11*

1. La nacionalidad española se adquiere, se conserva y se pierde de acuerdo con lo establecido por la ley.

2. Ningún español de origen podrá ser privado de su nacionalidad.

3. El Estado podrá concertar tratados de doble nacionalidad con los países iberoamericanos o con aquellos que hayan tenido o tengan una particular vinculación con España. En estos mismos países, aun cuando no reconozcan a sus ciudadanos un derecho recíproco, podrán naturalizarse los españoles sin perder su nacionalidad de origen.

Artículo 12

Los españoles son mayores de edad a los dieciocho años.

Artículo 13

1. Los extranjeros gozarán en España de las libertades públicas que garantiza el presente Título en los términos que establezcan los tratados y la ley.

2. Solamente los españoles serán titulares de los derechos reconocidos en el artículo 23, salvo lo que, atendiendo a criterios de reciprocidad, pueda establecerse por tratado o ley para el derecho de sufragio activo y pasivo en las elecciones municipales.

Член 9

1. Гражданите и държавните власти са подчинени на Конституцията и на останалото законодателство.

2. Държавните власти трябва да създадат условията за да свободата и равенството на хората и групите в които същите се интегрират са реални и ефективни; премахването на препятствията, които пречат или затрудняват тяхната пълнота, както и да улеснят участието на всичките граждани в политическия, икономическия, културалния и социален живот.

3. Конституцията гарантира принципа на законност, нормативната йерархия, публичността на нормите, отсъствието на обратна сила на неблагоприятните санкциониращи разпоредби или на тези които ограничават индивидуалните права, съдебната ответственост, отговорността и премахването на произвола на държавните власти.

РАЗДЕЛ I**За основните права и задължения***Член 10*

1. Човешкото достойнство, неприкосновените права на човека, свободното развитие на личността, уважението към закона и към правата на останалите са основа на политическия ред и на социалния мир.

2. Нормите относно основните права и свободи, които Конституцията признава ще се тълкуват съгласно Универсалната Декларация за Човешките Права и международните договори и спогодби в тези материи, ратифицирани от Испания.

ГЛАВА ПЪРВА**За испанците и чужденците***Член 11*

1. Испанското гражданство се придобива, запазва и губи, съгласно установеното в закона.

2. Никой испанец по произход не може да бъде лишен от гражданството си.

3. Държавата ще може да сключва договори за двойно гражданство с иберо-американските страни или с онези които са имали или имат специално отношение с Испания. В тези страни, дори когато същите не признават на техните граждани такова реципрочно право, испанците ще могат да се национализирват без да губят гражданството си по произход.

Член 12

Испанците са пълнолетни на осемнадесет години.

Член 13

1. Чужденците ще се ползват в Испания с публичните свободи, които гарантира настоящия Раздел, в границите установени в договорите и закона.

2. Само испанците ще бъдат титуляри на правата признати в член 23, освен ако, съгласно критерии на реципрочност, бъде установено чрез договор или закон правото на гласуване и избираемост спрямо местните избори.

3. La extradición sólo se concederá en cumplimiento de un tratado o de la ley, atendiendo al principio de reciprocidad. Quedan excluidos de la extradición los delitos políticos, no considerándose como tales los actos de terrorismo.

4. La ley establecerá los términos en que los ciudadanos de otros países y los apátridas podrán gozar del derecho de asilo en España.

CAPÍTULO SEGUNDO Derechos y Libertades

Artículo 14

Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

SECCIÓN 1ª

De los derechos fundamentales y de las libertades públicas

Artículo 15

Todos tienen derecho a la vida y a la integridad física y moral, sin que, en ningún caso, puedan ser sometidos a tortura ni a penas o tratos inhumanos o degradantes. Queda abolida la pena de muerte, salvo lo que puedan disponer las leyes penales militares para tiempos de guerra.

Artículo 16

1. Se garantiza la libertad ideológica, religiosa y de culto de los individuos y las comunidades sin más limitación, en sus manifestaciones, que la necesaria para el mantenimiento del orden público protegido por la ley.

2. Nadie podrá ser obligado a declarar sobre su ideología, religión o creencias.

3. Ninguna confesión tendrá carácter estatal. Los poderes públicos tendrán en cuenta las creencias religiosas de la sociedad española y mantendrán las consiguientes relaciones de cooperación con la Iglesia Católica y las demás confesiones.

Artículo 17

1. Toda persona tiene derecho a la libertad y a la seguridad. Nadie puede ser privado de su libertad, sino con la observancia de lo establecido en este artículo y en los casos y en la forma previstos en la ley.

2. La detención preventiva no podrá durar más del tiempo estrictamente necesario para la realización de las averiguaciones tendentes al esclarecimiento de los hechos, y, en todo caso, en el plazo máximo de setenta y dos horas, el detenido deberá ser puesto en libertad o a disposición de la autoridad judicial.

3. Toda persona detenida debe ser informada de forma inmediata, y de modo que le sea comprensible, de sus derechos y de las razones de su detención, no pudiendo ser obligada a declarar. Se garantiza la asistencia de abogado al detenido en las diligencias policiales y judiciales, en los términos que la ley establezca.

4. La ley regulará un procedimiento de "habeas corpus" para producir la inmediata puesta a disposición judicial de toda persona detenida ilegalmente. Asimismo, por ley se determinará el plazo máximo de duración de la prisión provisional.

3. Екстрадирането само ще се разрешава в изпълнение на договор или на закона, съгласно критерии на реципрочност. Остават изключени от екстрадирането политическите престъпления, като не се считат за такива терористичните актове.

4. Законът ще установи условията по които гражданите на други държави и лицата без гражданство ще могат да се ползват с правото на убежище в Испания.

ГЛАВА ВТОРА Права и свободи

Член 14

Испанците са равни пред закона, като не може да има никаква дискриминация по причина на раждане, раса, пол, вяра, мнение или каквото и да е друго условие или лично или социално обстоятелство.

РАЗДЕЛ I

За основните права и публичните свободи

Член 15

Всички имат право на живот и на физическа и морална цялостност, като в никъв случай никой не може да бъде подложен на изтезание, нито на нечовешки или унижителни наказания или третирания. Премхва се смъртното наказание, освен това което може да бъде установено във военните наказателни закони по време на война.

Член 16

1. Гарантира се идеологичната, религиозната и вероизповедната свобода на индивидите и на общностите, без друго ограничение в техните прояви, освен нужното за опазването на обществения ред защитен от закона.

2. Никой не може да бъде задължен да декларира своята идеология, религия или вяра.

3. Нито едно вероизповедание няма да има държавен характер. Публичните власти ще имат предвид религиозните вероизповедания на испанското общество и ще поддържат съответните отношения на сътрудничество с Католическата Църква и останалите вероизповедания.

Член 17

1. Всеки човек има право на свобода и сигурност. Никой не може да бъде лишаван от свободата си, без спазване на установеното в този член и в случаите и съгласно формата предвидени в закона.

2. Превантивното задържане не може да продължава повече от стриктно нужното време за извършване на разследванията стремящи се към изясняването на фактите и, във всички случаи, в максималния срок от седемдесет и два часа, задържаният трябва да бъде пуснат на свобода или даден на съдебната власт.

3. Всеки задържан трябва да бъде уведомен незабавно, и по начин по който разбира, относно правата и мотивите на неговото задържане, като не може да бъде задължен да декларира. Гарантира се присъствието на адвокат при полицейските и съдебни действия, в условията които са установени в закона.

4. Законът ще регулира процедура "habeas corpus" с цел поставянето на всеки човек задържан незаконно на разположение на съдебната власт. Също така, чрез закон, ще се определи максималния срок на временното лишаване от свобода.

Artículo 18

1. Se garantiza el derecho al honor, a la intimidad personal y familiar y a la propia imagen.
2. El domicilio es inviolable. Ninguna entrada o registro podrá hacerse en él sin consentimiento del titular o resolución judicial, salvo en caso de flagrante delito.
3. Se garantiza el secreto de las comunicaciones y, en especial, de las postales, telegráficas y telefónicas, salvo resolución judicial.
4. La ley limitará el uso de la informática para garantizar el honor y la intimidad personal y familiar de los ciudadanos y el pleno ejercicio de sus derechos.

Artículo 19

Los españoles tienen derecho a elegir libremente su residencia y a circular por el territorio nacional.

Asimismo, tienen derecho a entrar y salir libremente de España en los términos que la ley establezca. Este derecho no podrá ser limitado por motivos políticos o ideológicos.

Artículo 20

1. Se reconocen y protegen los derechos:
 - a) A expresar y difundir libremente los pensamientos, ideas y opiniones mediante la palabra, el escrito o cualquier otro medio de reproducción.
 - b) A la producción y creación literaria, artística, científica y técnica.
 - c) A la libertad de cátedra.
 - d) A comunicar o recibir libremente información veraz por cualquier medio de difusión. La ley regulará el derecho a la cláusula de conciencia y al secreto profesional en el ejercicio de estas libertades.
2. El ejercicio de estos derechos no puede restringirse mediante ningún tipo de censura previa.
3. La ley regulará la organización y el control parlamentario de los medios de comunicación social dependientes del Estado o de cualquier ente público y garantizará el acceso a dichos medios de los grupos sociales y políticos significativos, respetando el pluralismo de la sociedad y de las diversas lenguas de España.
4. Estas libertades tienen su límite en el respeto a los derechos reconocidos en este Título, en los preceptos de las leyes que lo desarrollen y, especialmente, en el derecho al honor, a la intimidad, a la propia imagen y a la protección de la juventud y de la infancia.
5. Sólo podrá acordarse el secuestro de publicaciones, grabaciones y otros medios de información en virtud de resolución judicial.

Artículo 21

1. Se reconoce el derecho de reunión pacífica y sin armas. El ejercicio de este derecho no necesitará autorización previa.
2. En los casos de reuniones en lugares de tránsito público y manifestaciones se dará comunicación previa a la autoridad, que sólo podrá prohibirlas cuando existan razones fundadas de alteración del orden público, con peligro para personas o bienes.

Artículo 22

1. Se reconoce el derecho de asociación.

Член 18

1. Гарантира се правото на достойнство, на личната и семейна интимност и на собствения вид.
2. Домът е неприкосновен. Никакво влизане или обиск не може да бъде извършвано без съгласието на собственика или без съдебно решение, освен в случай на явно престъпление.
3. Гарантира се тайната на съобщенията, особено пощенските, телеграфските и телефонните, освен в случай на съдебно решение.
4. Законът ще ограничава използването на информатиката за да гарантира достойнството и личната и семейна интимност на гражданите и пълното упражняване на правата им.

Член 19

Испанците имат право да избират свободно своето местопребиваване и да се движат по националната територия.

Също така, имат право да влизат и излизат свободно от Испания съгласно условията установени в закона. Това право не може да бъде ограничавано по политически или идеологически причини.

Член 20

1. Признават се и се защитават следните права:
 - a) Да се изразява и разпространява свободно мисленето, идеите и мненията чрез говора, писмено или чрез каквото и да е друго средство за възпроизвеждане.
 - b) Да се правят и създават литературни, артистични, научни и технически произведения.
 - в) Свободата на преподаване.
 - г) Да се съобщава или получава свободно информация съдържаща истината, чрез каквото и да е средство за разпространение. Законът ще регулира правото на клауза на съвест и професионалната тайна в упражняването на тези свободи.
2. Упражняването на тези права не може да се ограничава чрез никакъв вид предварителна цензура.
3. Законът ще регулира организацията и парламентарния контрол на средствата за обществена информация зависещи от Държавата или от която и да е друга публична институция и ще гарантира достъпа до упомнатите средства на значителните социални и политически групи, като уважава плурализма на обществото и на различните езици на Испания.
4. Тези свободи са ограничени с уважението спрямо правата признати в този Дял, в разпоредбите на законите които го разработват и най-вече в правото на достойнство, на интимност, на личния вид и на младежта и детството.
5. Само може да се реши отвлечането на публикации, записи и други средства на информация на основата на съдебно решение.

Член 21

1. Признава се правото на мирно събиране и без оръжия. Упражняването на това право не изисква предварително разрешение.
2. В случаите на събирания на места на обществено преминаване и изявления ще се дава предварително съобщение до властите, които могат да ги забраняват само когато съществуват основани причини за алтериране на обществения ред с опасност за хора или имуществата.

Член 22

1. Признава се правото на събиране.

2. Las asociaciones que persigan fines o utilicen medios tipificados como delito son ilegales.
3. Las asociaciones constituidas al amparo de este artículo deberán inscribirse en un registro a los solos efectos de publicidad.
4. Las asociaciones sólo podrán ser disueltas o suspendidas en sus actividades en virtud de resolución judicial motivada.
5. Se prohíben las asociaciones secretas y las de carácter paramilitar.

Artículo 23

1. Los ciudadanos tienen el derecho a participar en los asuntos públicos, directamente o por medio de representantes, libremente elegidos en elecciones periódicas por sufragio universal.
2. Asimismo, tienen derecho a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos, con los requisitos que señalen las leyes.

Artículo 24

1. Todas las personas tienen derecho a obtener la tutela efectiva de los jueces y tribunales en el ejercicio de sus derechos e intereses legítimos, sin que, en ningún caso, pueda producirse indefensión.
2. Asimismo, todos tienen derecho al Juez ordinario predeterminado por la ley, a la defensa y a la asistencia de letrado, a ser informados de la acusación formulada contra ellos, a un proceso público sin dilaciones indebidas y con todas las garantías, a utilizar los medios de prueba pertinentes para su defensa, a no declarar contra sí mismos, a no confesarse culpables y a la presunción de inocencia.

La ley regulará los casos en que, por razón de parentesco o de secreto profesional, no se estará obligado a declarar sobre hechos presuntamente delictivos.

Artículo 25

1. Nadie puede ser condenado o sancionado por acciones u omisiones que en el momento de producirse no constituyan delito, falta o infracción administrativa, según la legislación vigente en aquel momento.
2. Las penas privativas de libertad y las medidas de seguridad estarán orientadas hacia la reeducación y reinserción social y no podrán consistir en trabajos forzados. El condenado a pena de prisión que estuviere cumpliendo la misma gozará de los derechos fundamentales de este Capítulo, a excepción de los que se vean expresamente limitados por el contenido del fallo condenatorio, el sentido de la pena y la ley penitenciaria. En todo caso, tendrá derecho a un trabajo remunerado y a los beneficios correspondientes de la Seguridad Social, así como al acceso a la cultura y al desarrollo integral de su personalidad.
3. La Administración civil no podrá imponer sanciones que, directa o subsidiariamente, impliquen privación de libertad.

Artículo 26

Se prohíben los Tribunales de Honor en el ámbito de la Administración civil y de las organizaciones profesionales.

Artículo 27

1. Todos tienen el derecho a la educación. Se reconoce la libertad de enseñanza.
2. La educación tendrá por objeto el pleno desarrollo de la personalidad humana en el respeto a los principios democráticos de convivencia y a los derechos y libertades fundamentales.

2. Асоциациите които преследват цели или използват средства, които са престъпление са незаконни.
3. Асоциациите създадени съгласно този член трябва да се вписват в регистър с единствената цел за тяхната публичност.
4. Асоциациите могат да бъдат разпуснати само на базата на мотивирано съдебно решение.
5. Забраняват се тайните асоциации и тези с парамилитарен характер.

Член 23

1. Гражданите имат правото да участват в политическите въпроси пряко или чрез представители свободно избрани чрез периодични избори с универсално гласуване.
2. Също така, същите имат право на достъп в равностойни условия до държавните дейности и постове, с изискванията които установяват законите.

Член 24

1. Всички хора имат правото на ефективна съдебна защита от съдиите и съдилищата относно упражняването на техните легитимни права и интереси, като в никакъв случай не могат да остават незащитени.
2. Също така, всички имат право на редовния Съдия предопределен от закона, на защита, на присъствието на адвокат, на уведомяване относно обвинението предявено срещу тях, на публичен процес без излишни забавяния и с всичките гаранции, на използването на уместните доказателствени средства за тяхната защита, да не декларират срещу себе си, да не се признават за виновни и на предположението за невинност.

Законът ще регулира случаите в които въз основа на роднинска връзка или на професионална тайна не ще съществува задължение да се декларира относно предполагаеми престъпни факти.

Член 25

1. Никой не може да бъде осъждан или санкциониран за действия или бездействия, които в момента на извършването не са представлявали престъпление, леко престъпление или административно нарушение, според действащото за момента законодателство.
2. Наказанията с лишаване от свобода и мерките за сигурност ще бъдат ориентирани към превъзпитанието и социалното интегриране и не могат да се състоят в насилствена работа. Осъденият на затвор, който изпълнява присъдата ще се ползва с основните права от тази глава, с изключение на тези които изрично се ограничават според съдържанието на присъдата, смисъла на наказанието и затворническия закон. При всички случаи, ще има право на заплатена работа и на предимствата на Социалното осигуряване, също така и на достъпа до културата и до интегралното развитие на личността си.
3. Гражданската администрация не може да налага санкции които пряко или спомагателно съдържат лишаване от свобода.

Член 26

Забраняват се Съдилищата на Честта в пределите на Гражданската Администрация и на професионалните организации.

Член 27

1. Всички имат право на образование. Признава се свободата на обучение.
2. Образованието ще има за цел пълното развитие на човешката личност, като уважава демократичните принципи на съжителство и основните права и свободи.

3. Los poderes públicos garantizan el derecho que asiste a los padres para que sus hijos reciban la formación religiosa y moral que esté de acuerdo con sus propias convicciones.
4. La enseñanza básica es obligatoria y gratuita.
5. Los poderes públicos garantizan el derecho de todos a la educación, mediante una programación general de la enseñanza, con participación efectiva de todos los sectores afectados y la creación de centros docentes.
6. Se reconoce a las personas físicas y jurídicas la libertad de creación de centros docentes, dentro del respeto a los principios constitucionales.
7. Los profesores, los padres y, en su caso, los alumnos intervendrán en el control y gestión de todos los centros sostenidos por la Administración con fondos públicos, en los términos que la ley establezca.
8. Los poderes públicos inspeccionarán y homologarán el sistema educativo para garantizar el cumplimiento de las leyes.
9. Los poderes públicos ayudarán a los centros docentes que reúnan los requisitos que la ley establezca.
10. Se reconoce la autonomía de las Universidades, en los términos que la ley establezca.

Artículo 28

1. Todos tienen derecho a sindicarse libremente. La ley podrá limitar o exceptuar el ejercicio de este derecho a las Fuerzas o Institutos armados o a los demás Cuerpos sometidos a disciplina militar y regulará las peculiaridades de su ejercicio para los funcionarios públicos. La libertad sindical comprende el derecho a fundar sindicatos y a afiliarse al de su elección, así como el derecho de los sindicatos a formar confederaciones y a formar organizaciones sindicales internacionales o a afiliarse a las mismas. Nadie podrá ser obligado a afiliarse a un sindicato.
2. Se reconoce el derecho a la huelga de los trabajadores para la defensa de sus intereses. La ley que regule el ejercicio de este derecho establecerá las garantías precisas para asegurar el mantenimiento de los servicios esenciales de la comunidad.

Artículo 29

1. Todos los españoles tendrán el derecho de petición individual y colectiva, por escrito, en la forma y con los efectos que determine la ley.
2. Los miembros de las Fuerzas o Institutos armados o de los Cuerpos sometidos a disciplina militar podrán ejercer este derecho sólo individualmente y con arreglo a lo dispuesto en su legislación específica.

SECCIÓN 2ª

De los derechos y deberes de los ciudadanos

Artículo 30

1. Los españoles tienen el derecho y el deber de defender a España.
2. La ley fijará las obligaciones militares de los españoles y regulará, con las debidas garantías, la objeción de conciencia, así como las demás causas de exención del servicio militar obligatorio, pudiendo imponer, en su caso, una prestación social sustitutoria.
3. Podrá establecerse un servicio civil para el cumplimiento de fines de interés general.

3. Държавните власти гарантират правото на родителите относно синовете им да получават религиозно и морално обучение, което да е в съгласие с техните собствени убеждения.
4. Основното образование е задължително и безплатно.
5. Държавните власти гарантират правото на всички на образование, чрез една обща програма на обучение, с ефективното участие на всички засегнати сектори, и създаването на училища.
6. Признава се на всички физически и юридически лица свободата на създаване на училища, като се уважават конституционните принципи.
7. Учителите, родителите и, в съответния случай, учениците ще участват в контрола и управлението на училищата зависещи от администрацията с обществени средства, съгласно условията установени в закона.
8. Държавните власти ще инспекционират и уеднаквяват образователната система за да гарантират изпълнението на законите.
9. Държавните власти ще подпомагат училищата които отговарят на условията установени в закона.
10. Признава се автономията на Университетите, съгласно условията установени в закона.

Член 28

1. Всички имат право да се обединяват свободно. Законът може да ограничава или изключва упражняването на това право на Силите или Въоръжените Институции или на останалите Тела подчинени на военна дисциплина и ще регулира особеностите относно упражняването им от страна на държавните служители. Синдикалната свобода съдържа правото да се създават синдикати и приемането в избрания от тях, също така правото на синдикатите да образуват конфедерации и да сформират международни синдикални организации или да бъдат приемани в същите. Никой не може да бъде задължаван да влиза в синдикат.
2. Признава се правото на стачка на работниците с цел защитата на техните интереси. Законът който регулира упражняването на това право ще установи нужните гаранции за да се осигури поддържането на основните услуги за обществото.

Член 29

1. Всички испанци имат правото на индивидуална и колективна петиция, писмено, във формата и с ефектите които определя законът.
2. Членовете на Въоръжените Сили или Институции или Телата подчинени на военна дисциплина могат да упражняват това право само индивидуално и съгласно установеното в специфичното законодателство.

РАЗДЕЛ 2

За правата и задълженията на гражданите

Член 30

1. Испанците имат правото и задължението да защитават Испания.
2. Законът ще определи военните задължения на испанците и ще регулира, с необходимите гаранции, отказа от изпълнение на служебни задължения поради морални и религиозни убеждения, също и отаналите причини за освобождаване от задължителна военна служба, като може да се налага, в съответния случай, заместващо социално задължение.
3. Ще може да се установява гражданска служба за изпълнението на цели от общ интерес.

4. Mediante ley podrán regularse los deberes de los ciudadanos en los casos de grave riesgo, catástrofe o calamidad pública.

Artículo 31

1. Todos contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de igualdad y progresividad que, en ningún caso, tendrá alcance confiscatorio.

2. El gasto público realizará una asignación equitativa de los recursos públicos, y su programación y ejecución responderán a los criterios de eficiencia y economía.

3. Sólo podrán establecerse prestaciones personales o patrimoniales de carácter público con arreglo a la ley.

Artículo 32

1. El hombre y la mujer tienen derecho a contraer matrimonio con plena igualdad jurídica.

2. La ley regulará las formas de matrimonio, la edad y capacidad para contraerlo, los derechos y deberes de los cónyuges, las causas de separación y disolución y sus efectos.

Artículo 33

1. Se reconoce el derecho a la propiedad privada y a la herencia.

2. La función social de estos derechos delimitará su contenido, de acuerdo con las leyes.

3. Nadie podrá ser privado de sus bienes y derechos sino por causa justificada de utilidad pública o interés social, mediante la correspondiente indemnización y de conformidad con lo dispuesto por las leyes.

Artículo 34

1. Se reconoce el derecho de fundación para fines de interés general, con arreglo a la ley.

2. Regirá también para las fundaciones lo dispuesto en los apartados 2 y 4 del artículo 22.

Artículo 35

1. Todos los españoles tienen el deber de trabajar y el derecho al trabajo, a la libre elección de profesión u oficio, a la promoción a través del trabajo y a una remuneración suficiente para satisfacer sus necesidades y las de su familia, sin que en ningún caso pueda hacerse discriminación por razón de sexo.

2. La ley regulará un estatuto de los trabajadores.

Artículo 36

La ley regulará las peculiaridades propias del régimen jurídico de los Colegios Profesionales y el ejercicio de las profesiones tituladas. La estructura interna y el funcionamiento de los Colegios deberán ser democráticos.

Artículo 37

1. La ley garantizará el derecho a la negociación colectiva laboral entre los representantes de los trabajadores y empresarios, así como la fuerza vinculante de los convenios.

4. Чрез закон ще могат да се регулират задълженията на гражданите в случаите на сериозен риск, катастрофа или публично действие.

Член 31

1. Всички ще участват в поддържането на обществените разходи съгласно тяхната икономическа възможност, чрез справедлива данъчна система, основана на принципите на равенство и прогресивност, като в никъв случай същата не може да има конфискационен характер.

2. Общественият бюджет ще разпределя екивативно обществените ресурси, като неговата програма и изпълнение ще отговарят на критериите на ефикасност и икономия.

3. Само могат да се установяват лични или имуществени помощи с обществен характер, съгласно закона.

Член 32

1. Мъжът и жената имат право да сключват брак с пълно законно равенство.

2. Законът ще регулира формите на брак, възрастта и способността за сключване, правата и задълженията на съпрузите, каузите на разделяне и развод и техните ефекти.

Член 33

1. Признава се правото на частната собственост и на наследството.

2. Социалната функция на тези права ще ограничава тяхното съдържание, съгласно закона.

3. Никой не може да бъде лишаван от своето имущество и права, освен с оправдана причина от обществено значение или от социален интерес, чрез съответното обезщетение и съгласно установеото в законите.

Член 34

1. Признава се правото на фондация за цели от общ интерес, съгласно закона.

2. Ще се прилага също и за фондациите установеното в алинеи 2 и 4 на член 22.

Член 35

1. Всички испанци имат задължението да работят и правото на работа, да избират свободно своята професия или занаят, да получават повишения в работата и да получават достатъчно заплащане за да задоволяват нуждите си и тези на своето семейство, като не може в никъв случай да съществува дискриминация по отношение на пола.

2. Законът ще регулира статута на работниците.

Член 36

Законът ще регулира особеностите на законния режим на Професионалните Колегии и упражняването на дипломираните професии. Вътрешната структура и функциониране на Колегиите трябва да бъдат демокритични.

Член 37

1. Законът ще гарантира правото на колективно работно преговаряне между представители на работниците и на работодателите, и също така обвързващата сила на спогодбите.

2. Se reconoce el derecho de los trabajadores y empresarios a adoptar medidas de conflicto colectivo. La ley que regule el ejercicio de este derecho, sin perjuicio de las limitaciones que puedan establecer, incluirá las garantías precisas para asegurar el funcionamiento de los servicios esenciales de la comunidad.

Artículo 38

Se reconoce la libertad de empresa en el marco de la economía de mercado. Los poderes públicos garantizan y protegen su ejercicio y la defensa de la productividad, de acuerdo con las exigencias de la economía general y, en su caso, de la planificación.

CAPÍTULO TERCERO

De los Principios Rectores de la Política Social y Económica

Artículo 39

1. Los poderes públicos aseguran la protección social, económica y jurídica de la familia.

2. Los poderes públicos aseguran, asimismo, la protección integral de los hijos, iguales éstos ante la ley con independencia de su filiación, y de las madres, cualquiera que sea su estado civil. La ley posibilitará la investigación de la paternidad.

3. Los padres deben prestar asistencia de todo orden a los hijos habidos dentro o fuera del matrimonio, durante su minoría de edad y en los demás casos en que legalmente proceda.

4. Los niños gozarán de la protección prevista en los acuerdos internacionales que velan por sus derechos.

Artículo 40

1. Los poderes públicos promoverán las condiciones favorables para el progreso social y económico y para una distribución de la renta regional y personal más equitativa, en el marco de una política de estabilidad económica. De manera especial realizarán una política orientada al pleno empleo.

2. Asimismo, los poderes públicos fomentarán una política que garantice la formación y readaptación profesionales; velarán por la seguridad e higiene en el trabajo y garantizarán el descanso necesario, mediante la limitación de la jornada laboral, las vacaciones periódicas retribuidas y la promoción de centros adecuados.

Artículo 41

Los poderes públicos mantendrán un régimen público de Seguridad Social para todos los ciudadanos, que garantice la asistencia y prestaciones sociales suficientes ante situaciones de necesidad, especialmente en caso de desempleo. La asistencia y prestaciones complementarias serán libres.

Artículo 42

El Estado velará especialmente por la salvaguardia de los derechos económicos y sociales de los trabajadores españoles en el extranjero y orientará su política hacia su retorno.

2. Признава се правото на работниците и на работодателите да приемат мерки за колективен конфликт. Законът който регулира упражняването на това право, без да се засягат ограниченията които може да се установят, ще включва нужните гаранции за да се осигури функционирането на основните услуги за обществото.

Член 38

Признава се свободното предприемачество в рамките на пазарната икономика. Държавните власти гарантират и защитават упражняването на това право и защитата на продуктивността, съгласно изискванията на общата икономика и, в съответния случай, на планирането.

ГЛАВА ТРЕТА

За ръководещите принципи на социалната и икономическата политика

Член 39

1. Държавните власти осигуряват социалната, икономическа и законна защита на семейството.

2. Държавните власти осигуряват също интегралната защита на синовете и дъщерите, като тези са равни пред закона, независимо от тяхното родство, какъвто и да е пола им.

3. Родителите трябва да оказват помощ на децата си които имат в брака или извън него, докато същите са непълнолетни и в останалите случаи в които законно следва.

4. Децата ще се ползват със защитата предвидена в международните договори, които защитават техните права.

Член 40

1. Държавните власти ще поощряват благоприятните условия за социалния и икономически прогрес и за едно равностойно разпределение на регионалния и личен доход, в рамките на една стабилна икономическа политика. По специално, ще извършват политика ориентирана към пълната заетост.

2. Също така, държавните власти ще поощряват една политика която да гарантира професионалното обучение и реадaptация; да бди за сигурността и хигиената на работното място и ще гарантират нужната почивка, чрез ограничаването на работния ден, платените периодични ваканции и поощряването на подходящи училища.

Член 41

Държавните власти ще поддържат публичен режим на Социално Осигуряване за всички граждани, който да гарантира достатъчната асистенция и помощи в ситуации на необходимост, особено в случаи на безработица. Асистенцията и допълнителните помощи ще са свободни.

Член 42

Държавата ще се грижи особено за защитата на икономическите и социални права на испанските работници в чужбина и ще ориентира своята политика към тяхното завръщане.

Artículo 43

1. Se reconoce el derecho a la protección de la salud.
2. Compete a los poderes públicos organizar y tutelar la salud pública a través de medidas preventivas y de las prestaciones y servicios necesarios. La ley establecerá los derechos y deberes de todos al respecto.
3. Los poderes públicos fomentarán la educación sanitaria, la educación física y el deporte. Asimismo facilitarán la adecuada utilización del ocio.

Artículo 44

1. Los poderes públicos promoverán y tutelarán el acceso a la cultura, a la que todos tienen derecho.
2. Los poderes públicos promoverán la ciencia y la investigación científica y técnica en beneficio del interés general.

Artículo 45

1. Todos tienen el derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo.
2. Los poderes públicos velarán por la utilización racional de todos los recursos naturales, con el fin de proteger y mejorar la calidad de la vida y defender y restaurar el medio ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva.
3. Para quienes violen lo dispuesto en el apartado anterior, en los términos que la ley fije se establecerán sanciones penales o, en su caso, administrativas, así como la obligación de reparar el daño causado.

Artículo 46

Los poderes públicos garantizarán la conservación y promoverán el enriquecimiento del patrimonio histórico, cultural y artístico de los pueblos de España y de los bienes que lo integran, cualquiera que sea su régimen jurídico y su titularidad. La ley penal sancionará los atentados contra este patrimonio.

Artículo 47

Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación. La comunidad participará en las plusvalías que genere la acción urbanística de los entes públicos.

Artículo 48

Los poderes públicos promoverán las condiciones para la participación libre y eficaz de la juventud en el desarrollo político, social, económico y cultural.

Artículo 49

Los poderes públicos realizarán una política de previsión, tratamiento, rehabilitación e integración de los disminuidos físicos, sensoriales y psíquicos, a los que prestarán la atención especializada que requieran y los ampararán especialmente para el disfrute de los derechos que este Título otorga a todos los ciudadanos.

Artículo 50

Los poderes públicos garantizarán, mediante pensiones adecuadas y periódicamente actualizadas, la suficiencia económica a los ciudadanos durante la tercera edad. Asimismo, y con independencia de las obligaciones familiares, promoverán su bienestar

Член 43

1. Признава се правото на защита на здравето.
2. Държавните власти имат за задача да организират и контролират здравето на обществото чрез превантивни мерки и необходимите помощи и услуги. Законът ще установи правата и задълженията на всички относно това.
3. Държавните власти ще поощряват здравното обучение, физическото възпитание и спорта. Също така ще улесняват подходящото изполавне на свободното време.

Член 44

1. Държавните власти ще поощряват и защитават достъпа до културата, до която всички имат право.
2. Държавните власти ще поощряват науката и научното и техническо проучване за доброто на общия интерес.

Член 45

1. Всички имат право да се наслаждават на подходяща природна среда за личното развитие, както и да я съхраняват.
2. Държавните власти ще се грижат за рационалното използване на всички натурални ресурси, с цел да защитават и подобряват качеството на живот и да защитават и възстановяват околната среда, като се основават на необходимата колективна солидарност.
3. Тези които нарушават установеното в предишната алинея, съгласно условията които установи закона, ще се установят наказателни санкции или, в определени случаи, административни санкции, също както и задължението да се поправи причинената щета.

Член 46

Държавните власти ще гарантират съхраняването и ще поощряват обогатяването на историческото, културалното и артистичното богатство на народите в Испания и на имуществото което го състои, какъвто и да е законния режим и собственост. Наказателният закон ще санкционира атентатите срещу това богатство.

Член 47

Всички испанци имат правото на достойно и подходящо жилище. Държавните власти ще поощряват необходимите условия и ще установяват подходящите норми за да направят ефективно това право, като регулират използването на земята, съгласно общия интерес за премахване на спекулацията.

Обществото ще участва в принадлежната стойност, която произлиза от строителната дейност на публичните институции.

Член 48

Държавните власти ще поощряват условията за свободно и ефикасно участие на младежта в политическото, социалното, икономическото и културалното развитие.

Член 49

Държавните власти ще извършват политика на предвидливост, третиране, рехабилитация и интеграция на физическите, чувствителните и психическите инвалиди, на които ще оказват специализираната помощ от която се нуждаят и ще ги защитават за упражняването на правата които този Дял признава на всички граждани.

Член 50

Държавните власти ще гарантират, чрез подходящи периодично актуализирани пенсии икономическата достатъчност на гражданите-пенсионери. Също така, и

mediante un sistema de servicios sociales que atenderán sus problemas específicos de salud, vivienda, cultura y ocio.

Artículo 51

1. Los poderes públicos garantizarán la defensa de los consumidores y usuarios, protegiendo, mediante procedimientos eficaces, la seguridad, la salud y los legítimos intereses económicos de los mismos.

2. Los poderes públicos promoverán la información y la educación de los consumidores y usuarios, fomentarán sus organizaciones y oirán a éstas en las cuestiones que puedan afectar a aquéllos, en los términos que la ley establezca.

3. En el marco de lo dispuesto por los apartados anteriores, la ley regulará el comercio interior y el régimen de autorización de productos comerciales.

Artículo 52

La ley regulará las organizaciones profesionales que contribuyan a la defensa de los intereses económicos que les sean propios. Su estructura interna y funcionamiento deberán ser democráticos.

CAPÍTULO CUARTO

De las Garantías de las Libertades y Derechos Fundamentales

Artículo 53

1. Los derechos y libertades reconocidos en el Capítulo segundo del presente Título vinculan a todos los poderes públicos. Sólo por ley, que en todo caso deberá respetar su contenido esencial, podrá regularse el ejercicio de tales derechos y libertades, que se tutelarán de acuerdo con lo previsto en el artículo 161, 1, a).

2. Cualquier ciudadano podrá recabar la tutela de las libertades y derechos reconocidos en el artículo 14 y la Sección primera del Capítulo segundo ante los Tribunales ordinarios por un procedimiento basado en los principios de preferencia y sumariedad y, en su caso, a través del recurso de amparo ante el Tribunal Constitucional. Este último recurso será aplicable a la objeción de conciencia reconocida en el artículo 30.

3. El reconocimiento, el respeto y la protección de los principios reconocidos en el Capítulo tercero informarán la legislación positiva, la práctica judicial y la actuación de los poderes públicos. Sólo podrán ser alegados ante la Jurisdicción ordinaria de acuerdo con lo que dispongan las leyes que los desarrollen.

Artículo 54

Una ley orgánica regulará la institución del Defensor del Pueblo, como alto comisionado de las Cortes Generales, designado por éstas para la defensa de los derechos comprendidos en este Título, a cuyo efecto podrá supervisar la actividad de la Administración, dando cuenta a las Cortes Generales.

CAPÍTULO QUINTO

De la Suspensión de los Derechos y Libertades

Artículo 55

1. Los derechos reconocidos en los artículos 17, 18, apartados 2 y 3, artículos 19, 20, apartados 1 a) y d), y 5, artículos 21, 28, apartado 2, y artículo 37, apartado 2,

независимо от семейните задължения, ще поощряват тяхното добро състояние чрез една система от социални услуги, които ще имат предвид тяхните специфични проблеми относно здраве, жилище, култура и свободно време.

Член 51

1. Държавните власти ще гарантират защитата на потребителите, като защитават, чрез ефикасни процедури, сигурността, здравето и легитимните икономически интереси на същите.

2. Държавните власти ще поощряват информацията и образованието на потребителите и ще поощряват техните организации и ще ги изслушват относно въпросите които ги засягат, в условията установени в закона.

3. В рамките на установеното в предишните алинеи, законът ще регулира вътрешната търговия и разрешителния режим за търговски продукти.

Член 52

Законът ще регулира професионалните организации, които допринасят за защитата на своите икономически интереси. Вътрешната им структура на функциониране трябва да е демократична.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

За гаранциите относно основните свободи и права

Член 53

1. Правата и свободите признати в Глава втора на настоящия Дял задължават всички държавни власти. Само чрез закон, който при всички случаи трябва да уважава тяхното основно съдържание, може да се регулира упражняването на тези права и свободи, които ще се защитават съгласно предвиденото в член 161, 1, а)

2. Всеки гражданин може да потърси защита на своите свободи и права признати в член 14 и в Раздел първи на Глава втора пред редовните Съдилища чрез процедура основана на принципите на предимство и съкратеност и, в дадени случаи, чрез обжалване пред Конституционния Съд. Това обжалване ще се прилага и за отказа от изпълнение на служебни задължения поради морални и религиозни убеждения, признат в член 30.

3. Признаването, уважаването и защитата на принципите признати в Глава трета ще се прилагат върху позитивното законодателство, съдебната практика и действието на държавните власти. Единствено могат да бъдат предявени пред редовната съдебна власт съгласно установеното в законите които ги развиват.

Член 54

Специален закон ще регулира институцията – Народен Защитник, като висш представител на Генералните Кортеси, назначен от същите за защитата на правата съдържани в този Дял, с която цел може да надзирава дейността на Администрацията, като информира Генералните Кортеси.

ГЛАВА ПЕТА

За отлагането на правата и свободите

Член 55

1. Правата признати в чл. 17, 18, ал. 2 и 3, чл. 19, 20, ал. 1, а) и г), и 5, чл. 21, 28, ал. 2, и чл. 37, ал. 2 могат да бъдат отлагани когато се приеме декларация за

podrán ser suspendidos cuando se acuerde la declaración del estado de excepción o de sitio en los términos previstos en la Constitución. Se exceptúa de lo establecido anteriormente el apartado 3 del artículo 17 para el supuesto de declaración de estado de excepción.

2. Una ley orgánica podrá determinar la forma y los casos en los que, de forma individual y con la necesaria intervención judicial y el adecuado control parlamentario, los derechos reconocidos en los artículos 17, apartado 2, y 18, apartados 2 y 3, pueden ser suspendidos para personas determinadas, en relación con las investigaciones correspondientes a la actuación de bandas armadas o elementos terroristas.

La utilización injustificada o abusiva de las facultades reconocidas en dicha ley orgánica producirá responsabilidad penal, como violación de los derechos y libertades reconocidos por las leyes.

TITULO II De la Corona

Artículo 56

1. El Rey es el Jefe del Estado, símbolo de su unidad y permanencia, arbitra y modera el funcionamiento regular de las instituciones, asume la más alta representación del Estado español en las relaciones internacionales, especialmente con las naciones de su comunidad histórica, y ejerce las funciones que le atribuyen expresamente la Constitución y las leyes.

2. Su título es el de Rey de España y podrá utilizar los demás que correspondan a la Corona.

3. La persona del Rey es inviolable y no está sujeta a responsabilidad. Sus actos estarán siempre refrendados en la forma establecida en el artículo 64, careciendo de validez sin dicho refrendo, salvo lo dispuesto en el artículo 65,2.

Artículo 57

1. La Corona de España es hereditaria en los sucesores de S. M. Don Juan Carlos I de Borbón, legítimo heredero de la dinastía histórica. La sucesión en el trono seguirá el orden regular de primogenitura y representación, siendo preferida siempre la línea anterior a las posteriores; en la misma línea, el grado más próximo al más remoto; en el mismo grado, el varón a la mujer, y en el mismo sexo, la persona de más edad a la de menos.

2. El Príncipe heredero, desde su nacimiento o desde que se produzca el hecho que origine el llamamiento, tendrá la dignidad de Príncipe de Asturias y los demás títulos vinculados tradicionalmente al sucesor de la Corona de España.

3. Extinguidas todas las líneas llamadas en Derecho, las Cortes Generales proveerán a la sucesión en la Corona en la forma que más convenga a los intereses de España.

4. Aquellas personas que teniendo derecho a la sucesión en el trono contrajeran matrimonio contra la expresa prohibición del Rey y de las Cortes Generales, quedarán excluidas en la sucesión a la Corona por sí y sus descendientes.

5. Las abdicaciones y renunciaciones y cualquier duda de hecho o de derecho que ocurra en el orden de sucesión a la Corona se resolverán por una ley orgánica.

извънредно или обсадно положение, съгласно условията предвидени в Конституцията. Изключва се алинея 3 на член 37 за случая на декларация за извънредно положение.

2. Специален закон ще определи формата и случаите в които, индивидуално и с необходимото съдебно участие и подходящия парламентарен контрол, правата признати в чл. 17, ал. 2, и 18, ал. 2 и 3 могат да бъдат отлагани за определени лица, в съотношение със съответните разследвания относно действието на въоръжени банди или терористични елементи.

Неоправданото използване или злоупотребяване на пълномощията признати в упоменатия закон ще водят до наказателна отговорност, като нарушаване на правата и свободите признати в законите.

ДКЛ II За Кралството

Член 56

1. Кралят е Държавният Глава, символ на единство и продължителност на Държавата, който преценява и модерира действието на институциите, поема най-високата представителност на испанската Държава в международните отношения, особено с народите от историческата общност, и упражнява функциите които изрично му приписват Конституцията и законите.

2. Неговата титла е Крал на Испания и ще може да използва останалите които принадлежат на Короната.

3. Кралят е неприкосновен и не подлежи на отговорност. Неговите действия винаги трябва да са потвърдени във формата установена в член 64, като нямат валидност без упомнатото потвърждение, с изключение на установеното в член 65.2

Член 57

1. Кралството на Испания се предава по наследство в наследниците на Н.В. Хуан Карлос I де Борбон, законен наследник на историческата династия. Наследството на трона ще следва обикновения ред на първородство и представителство, като е предпочитана винаги предшестващата линия пред следващите; в същата линия, най-близката степен пред по далечните; в същата степен, мъжът пред жената, и при един и същи пол, по-възрастното лице пред по-младите.

2. Принцът-наследник, от самото си раждане или от момента в който бъде привикан, ще има честта на Принц де Астуриас и останалите титли свързани традиционно с наследника на Кралството на Испания.

3. В случай на изчезване на всички правни наследствени линии, Генералните Кортеси ще решат наследството на Кралството във формата която е най-подходяща за интересите на Испания.

4. Онези лица които, имайки право да наследяват трона, сключат брак против изричната забрана на Краля и на Генералните Кортеси, ще останат изключени от наследяване на Кралството за себе си и потомците си.

5. Абдикиранията и отказванията и каквото и да е фактическо или правно съмнение по отношение на реда на наследство на Кралството ще бъдат решавани със специален закон.

Artículo 58

La Reina consorte o el consorte de la Reina no podrán asumir funciones constitucionales, salvo lo dispuesto para la Regencia.

Artículo 59

1. Cuando el Rey fuere menor de edad, el padre o la madre del Rey y, en su defecto, el pariente mayor de edad más próximo a suceder en la Corona, según el orden establecido en la Constitución, entrará a ejercer inmediatamente la Regencia y la ejercerá durante el tiempo de la minoría de edad del Rey.

2. Si el Rey se inhabilitare para el ejercicio de su autoridad y la imposibilidad fuere reconocida por las Cortes Generales, entrará a ejercer inmediatamente la Regencia el Príncipe heredero de la Corona, si fuere mayor de edad. Si no lo fuere, se procederá de la manera prevista en el apartado anterior, hasta que el Príncipe heredero alcance la mayoría de edad.

3. Si no hubiere ninguna persona a quien corresponda la Regencia, ésta será nombrada por las Cortes Generales, y se compondrá de una, tres o cinco personas.

4. Para ejercer la Regencia es preciso ser español y mayor de edad.

5. La Regencia se ejercerá por mandato constitucional y siempre en nombre del Rey.

Artículo 60

1. Será tutor del Rey menor la persona que en su testamento hubiese nombrado el Rey difunto, siempre que sea mayor de edad y español de nacimiento; si no lo hubiese nombrado, será tutor el padre o la madre mientras permanezcan viudos. En su defecto, lo nombrarán las Cortes Generales, pero no podrán acumularse los cargos de Regente y de tutor sino en el padre, madre o ascendientes directos del Rey.

2. El ejercicio de la tutela es también incompatible con el de todo cargo o representación política.

Artículo 61

1. El Rey, al ser proclamado ante las Cortes Generales, prestará juramento de desempeñar fielmente sus funciones, guardar y hacer guardar la Constitución y las leyes y respetar los derechos de los ciudadanos y de las Comunidades Autónomas.

2. El Príncipe heredero, al alcanzar la mayoría de edad, y el Regente o Regentes al hacerse cargo de sus funciones, prestarán el mismo juramento, así como el de fidelidad al Rey.

Artículo 62

Corresponde al Rey:

- a) Sancionar y promulgar las leyes.
- b) Convocar y disolver las Cortes Generales y convocar elecciones en los términos previstos en la Constitución.
- c) Convocar a referéndum en los casos previstos en la Constitución.
- d) Proponer el candidato a Presidente del Gobierno y, en su caso, nombrarlo, así como poner fin a sus funciones en los términos previstos en la Constitución.
- e) Nombrar y separar a los miembros del Gobierno, a propuesta de su Presidente.

Член 58

Кралицата-съпруга или съпругът на Кралицата не могат да поемат конституционни функции, с изключение на установеното относно Регентството.

Член 59

1. В случай, че Кралят не е пълнолетен, бащата или майката на Краля и, в противен случай, пълнолетния най-близък роднина относно наследяването на Кралството, според реда установен в Конституцията, ще поеме веднага управлението на Регентството и ще го упражнява през времето докато Кралят е непълнолетен.

2. Ако Кралят стане неспособен за упражняването на своята власт и неспособността се признае от Генералните Кортеси ще поеме веднага управлението на Регентството Принца-наследник на Кралството, в случай, че е пълнолетен. В случай, че не е, ще се процедира по начина предвиден в предходната алинея, докато Принца-наследник стане пълнолетен.

3. Ако не съществува лице за Регентството, то ще бъде назначено от Генералните Кортеси, и ще се състои от едно, три или пет лица.

4. За упражняване на Регентството се изисква испанско гражданство и пълнолетие.

5. Регентството ще се упражнява с конституционен мандат и винаги от името на Краля.

Член 60

1. Ще бъде настойник на непълнолетния Крал лицето, което починалият Крал е назначил в своето завещание, ако е пълнолетно и испански гражданин; ако не го е посочил, ще бъде настойник бащата или майката докато са вдовци. В противен случай, същият ще бъде назначен от Генералните Кортеси, като не могат да се акумулират постове на Регент и на настойник, освен в бащата, майката или преките възходящи на Краля.

2. Упражняването на попечителството е също несъвместимо с упражняването на какъвто и да е политически пост или представителство.

Член 61

1. Кралят, в момента на провъзгласяването си пред Генералните Кортеси, ще положи клетва за вярното изпълняване на своите функции, за защитата на Конституцията и на законите и уважението на правата на гражданите и на Автономните Области.

2. Принцът-Наследник, когато стане пълнолетен, и Регентът или Регенти когато поемат своите функции ще положат същата клетва, така както и да бъдат верни на Краля.

Член 62

Кралят е компетентен за:

- a) Придаването на сила и обнародването на законите.
- b) Свикването и разпускането на Генералните Кортеси и свикването на избори, съгласно условията предвидени в Конституцията.
- c) Свикването на референдум в случаите предвидени в Конституцията.
- d) Предлагането на кандидат за Председател на Правителството и, в съответния случай, да го назначи, така както и да слага край на неговите функции, съгласно условията предвидени в Конституцията.
- e) Назначаването и разделянето на членовете на Правителството, по предложение на Председателя.

f) Expedir los decretos acordados en el Consejo de Ministros, conferir los empleos civiles y militares y conceder honores y distinciones con arreglo a las leyes.

g) Ser informado de los asuntos de Estado y presidir, a estos efectos, las sesiones del Consejo de Ministros, cuando lo estime oportuno, a petición del Presidente del Gobierno.

h) El mando supremo de las Fuerzas Armadas.

i) Ejercer el derecho de gracia con arreglo a la ley, que no podrá autorizar indultos generales.

j) El Alto Patronazgo de las Reales Academias.

Artículo 63

1. El Rey acredita a los embajadores y otros representantes diplomáticos. Los representantes extranjeros en España están acreditados ante él.

2. Al Rey corresponde manifestar el consentimiento del Estado para obligarse internacionalmente por medio de tratados, de conformidad con la Constitución y las leyes.

3. Al Rey corresponde, previa autorización de las Cortes Generales, declarar la guerra y hacer la paz.

Artículo 64

1. Los actos del Rey serán refrendados por el Presidente del Gobierno y, en su caso, por los Ministros competentes. La propuesta y el nombramiento del Presidente del Gobierno, y la disolución prevista en el artículo 99, serán refrendados por el Presidente del Congreso.

2. De los actos del Rey serán responsables las personas que los refrenden.

Artículo 65

1. El Rey recibe de los Presupuestos del Estado una cantidad global para el sostenimiento de su Familia y Casa, y distribuye libremente la misma.

2. El Rey nombra y releva libremente a los miembros civiles y militares de su Casa.

TÍTULO III De las Cortes Generales

CAPÍTULO PRIMERO

De las Cámaras

Artículo 66

1. Las Cortes Generales representan al pueblo español y están formadas por el Congreso de los Diputados y el Senado.

2. Las Cortes Generales ejercen la potestad legislativa del Estado, aprueban sus Presupuestos, controlan la acción del Gobierno y tienen las demás competencias que les atribuya la Constitución.

3. Las Cortes Generales son inviolables.

Artículo 67

1. Nadie podrá ser miembro de las dos Cámaras simultáneamente, ni acumular el acta de una Asamblea de Comunidad Autónoma con la de Diputado al Congreso.

e) Издаването на постановления, даването на граждански и военни служби и връчването на ордени и отличия, съгласно законите.

ж) Да бъде уведомяван относно Държавните работи и да председателства, с тази цел, заседанията на Министерския Съвет, когато счете за необходимо, по молба на Председателя на Правителството.

з) Върховното командване на Въоръжените Сили.

и) Упражняването на правото на милост, съгласно закона, като не може да разрешава общи опрощавания.

к) Висшото Покровителство на Кралските Академии.

Член 63

1. Кралят акредитира посланиците и другите дипломатически представители. Чуждите представители в Испания са акредитирани пред него.

2. Кралят е компетентен за манифестирането на съгласието на Държавата относно международното и задължаване чрез договори, съгласно Конституцията и законите.

3. Кралят е компетентен, след разрешение от Генералните Кортеси, да обявява война и мир.

Член 64

1. Действията на Краля ще бъдат потвърждавани от Председателя на Правителството и, в съответния случай, от компетентните Министри. Предложението и назначаването на Председателя на Правителството, така както и разпускането предвидено в член 99, ще бъдат потвърждавани от Председателя на Конгреса.

2. За действията на Краля ще са отговорни лицата които ги потвърждават.

Член 65

1. Кралят получава от Държавния Бюджет една обща сума за издръжка на своето Семейство и Дом, като разпределя същата свободно.

2. Кралят назначава и сменя свободно гражданските и военните членове във своя Дом.

ДЪЛ III За Генералните Кортеси ГЛАВА ПЪРВА За Камарите

Член 66

1. Генералните Кортеси представляват испанския народ и се състоят от Конгреса и от Сената.

2. Генералните Кортеси упражняват законодателната власт на Държавата, приемат Бюджета, контролират действието на Правителството и имат останалите компетенции които им дава Конституцията.

3. Генералните Кортеси са неприкосновени.

Член 67

1. Никой не може да бъде член на двете камари едновременно, нито да акумулира длъжност в Асамблея на Автономна Област с такава на Депутат в Конгреса.

2. Los miembros de las Cortes Generales no estarán ligados por mandato imperativo.
3. Las reuniones de Parlamentarios que se celebren sin convocatoria reglamentaria no vincularán a las Cámaras, y no podrán ejercer sus funciones ni ostentar sus privilegios.

Artículo 68

1. El Congreso se compone de un mínimo de 300 y un máximo de 400 Diputados, elegidos por sufragio universal, libre, igual, directo y secreto, en los términos que establezca la ley.
2. La circunscripción electoral es la provincia. Las poblaciones de Ceuta y Melilla estarán representadas cada una de ellas por un Diputado. La ley distribuirá el número total de Diputados, asignando una representación mínima inicial a cada circunscripción y distribuyendo los demás en proporción a la población.
3. La elección se verificará en cada circunscripción atendiendo a criterios de representación proporcional.
4. El Congreso es elegido por cuatro años. El mandato de los Diputados termina cuatro años después de su elección o el día de la disolución de la Cámara.
5. Son electores y elegibles todos los españoles que estén en pleno uso de sus derechos políticos.
La ley reconocerá y el Estado facilitará el ejercicio del derecho de sufragio a los españoles que se encuentren fuera del territorio de España.
6. Las elecciones tendrán lugar entre los treinta días y sesenta días desde la terminación del mandato. El Congreso electo deberá ser convocado dentro de los veinticinco días siguientes a la celebración de las elecciones.

Artículo 69

1. El Senado es la Cámara de representación territorial.
2. En cada provincia se elegirán cuatro Senadores por sufragio universal, libre, igual, directo y secreto por los votantes de cada una de ellas, en los términos que señale una ley orgánica.
3. En las provincias insulares, cada isla o agrupación de ellas, con Cabildo o Consejo Insular, constituirá una circunscripción a efectos de elección de Senadores, correspondiendo tres a cada una de las islas mayores –Gran Canaria, Mallorca y Tenerife– y uno a cada una de las siguientes islas o agrupaciones: Ibiza-Formentera, Menorca, Fuerteventura, Gomera, Hierro, Lanzarote y La Palma.
4. Las poblaciones de Ceuta y Melilla elegirán cada una de ellas dos Senadores.
5. Las Comunidades Autónomas designarán además un Senador y otro más por cada millón de habitantes de su respectivo territorio. La designación corresponderá a la Asamblea legislativa o, en su defecto, al órgano colegiado superior de la Comunidad Autónoma, de acuerdo con lo que establezcan los Estatutos, que asegurarán, en todo caso, la adecuada representación proporcional.
6. El Senado es elegido por cuatro años. El mandato de los Senadores termina cuatro años después de su elección o el día de la disolución de la Cámara.

Artículo 70

1. La ley electoral determinará las causas de inelegibilidad e incompatibilidad de los Diputados y Senadores, que comprenderán, en todo caso:

2. Членовете на Генералните Кортеси не са обвързани с императивен мандат.
3. Събранията на Парламентаристите, които се извършват без регламентирано свикване не обвързват Камарите, като не могат да упражняват своите функции, нито да се ползват от своите привилегии

Член 68

1. Конгресът се състои най-малко от 300 и най-много от 400 Депутати, избрани чрез универсално, свободно, равностойно, пряко и тайно гласуване, съгласно условията установени в закона.
2. Изборното окръжие е провинцията. жителите на Сеута и Мелия ще бъдат представлявани от един Депутат всяка една. Законът ще разпределя тоталния брой Депутати, като посочва едно първоначално минимално представителство за всяко окръжие и разпределя останалите в пропорция с населението.
3. Гласуването ще се извършва във всяко окръжие, съгласно критериите на пропорционалното представителство.
4. Конгресът се избира за период от четири години. Мандатът на Депутатите свършва четири години след тяхното избиране или в денят на разпускане на Камарата.
5. Могат да бъдат избиратели и избирани всички испанци, които са в пълно упражнение на своите политически права.
6. Изборите ще се извършват между тридесетте и шестдесетте дни след свършването на мандата. Избраният Конгрес трябва да бъде свикан в срок от двадесет и пет дни след провеждането на изборите.

Член 69

1. Сенатът е Камарата за териториална представителност.
2. Във всяка провинция ще се избират четири Сенатори чрез универсално, свободно, равностойно, пряко и тайно гласуване на избирателите от всяка една от тях, съгласно словията посочени в специален закон.
3. В островните провинции, всеки остров или група от острови, с Кабildo или Островен Съвет, ще представлява едно окръжие спрямо гласуването за Сенатори, като съответстват три за всеки един от големите острови – Гран Канариа, Майорка и Тенерифе - и един за всеки един от следните острови: Ибиса-Форментера, Менорка, Фуертевентура, Гомера, Иеро, Ланзароте и Ла Палма.
4. Жителите на Сеута и Мелия ще избират по един Сенатор за всяка една.
5. Автономните Области ще назначават също още един Сенатор и още един за всеки милион жители от съответната територия. Назначаването ще е компетенция на Законодателната Асамблея и, в противен случай, на върховния колегиален орган на Автономната Област, съгласно установеното в Статутите, които във всички случаи ще грантират подходящо пропорционално представителство.
6. Сенатът се избира за период от четири години. Мандатът на Сенаторите приключва четири години след избирането им или в деня на разпускане на Камарата.

Член 70

1. Избирателният закон ще определя каузите на неизбираемост и несъвместимост на Депутатите и Сенаторите, които ще включват във всички случаи:

- a) A los componentes del Tribunal Constitucional.
 - b) A los altos cargos de la Administración del Estado que determine la ley, con la excepción de los miembros del Gobierno.
 - c) Al Defensor del Pueblo.
 - d) A los Magistrados, Jueces y Fiscales en activo.
 - e) A los militares profesionales y miembros de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad y Policía en activo.
 - f) A los miembros de las Juntas Electorales.
2. La validez de las actas y credenciales de los miembros de ambas Cámaras estará sometida al control judicial, en los términos que establezca la ley electoral.

Artículo 71

1. Los Diputados y Senadores gozarán de inviolabilidad por las opiniones manifestadas en el ejercicio de sus funciones.
2. Durante el período de su mandato los Diputados y Senadores gozarán asimismo de inmunidad y sólo podrán ser detenidos en caso de flagrante delito. No podrán ser inculcados ni procesados sin la previa autorización de la Cámara respectiva.
3. En las causas contra Diputados y Senadores será competente la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo.
4. Los Diputados y Senadores percibirán una asignación que será fijada por las respectivas Cámaras.

Artículo 72

1. Las Cámaras establecen sus propios Reglamentos, aprueban autónomamente sus presupuestos y, de común acuerdo, regulan el Estatuto del Personal de las Cortes Generales. Los Reglamentos y su reforma serán sometidos a una votación final sobre su totalidad, que requerirá la mayoría absoluta.
2. Las Cámaras eligen sus respectivos Presidentes y los demás miembros de sus Mesas. Las sesiones conjuntas serán presididas por el Presidente del Congreso y se registrarán por un Reglamento de las Cortes Generales aprobado por mayoría absoluta de cada Cámara.
3. Los Presidentes de las Cámaras ejercen en nombre de las mismas todos los poderes administrativos y facultades de policía en el interior de sus respectivas sedes.

Artículo 73

1. Las Cámaras se reunirán anualmente en dos períodos ordinarios de sesiones: el primero, de septiembre a diciembre, y el segundo de febrero a junio.
2. Las Cámaras podrán reunirse en sesiones extraordinarias a petición del Gobierno, de la Diputación Permanente o de la mayoría absoluta de los miembros de cualquiera de las Cámaras. Las sesiones extraordinarias deberán convocarse sobre un orden del día determinado y serán clausuradas una vez que éste haya sido agotado.

Artículo 74

1. Las Cámaras se reunirán en sesión conjunta para ejercer las competencias no legislativas que el Título II atribuye expresamente a las Cortes Generales.

- a) Членовете на Конституционния Съд.
 - б) Високопоставените длъжности на Държавната Администрация, които определи закона, с изключение на членовете на Правителството.
 - в) Народния Защитник.
 - г) Действащите Магистрати, Съдии и Прокурори.
 - д) Професионалните военни и членовете на действащите Сили за сигурност и полицията.
 - е) Членовете на Избирателните Комисии.
2. Валидността на протоколите и акредитативите на членовете на двете Камари ще бъде подчинена на съдебен контрол, съгласно условията установени в избирателния закон.

Член 71

1. Депутатите и Сенаторите ще бъдат неприкосновени относно мненията, които изказват в упражнението на техните функции.
2. През периода на техния мандат, Депутатите и Сенаторите ще се ползват с имунитет и само ще могат да бъдат задържани в случай на явно престъпление. Не могат да бъдат обвинявани, нито съдени без предварително разрешение на съответната Камара.
3. За каузите срещу Депутати и Сенатори ще бъде компетентна Наказателната Зала на Върховния Съд:
4. Депутатите и Сенаторите ще получават заплащане, което ще е определено от съответните Камари.

Член 72

1. Камарите установяват своите Правилници, приемат автономно своите бюджети и, с общо съгласие, регулират Статута на личния състав на Генералните Кортеси. Правилниците и тяхната реформа ще бъдат подложени на крайно гласуване върху целия им текст, което ще изисква пълно мнозинство.
2. Камарите избират своите Председатели и останалите членове на своите Маси. Общите събрания ще бъдат водени от Председателя на Конгреса и ще се регулират от Правилника на Генералните Кортеси, приет с пълно мнозинство от всяка Камара.
3. Председателите на Камарите упражняват от името на съответната Камара цялата административна власт и надзор относно своите съответни седалища.

Член 73

1. Камарите ще се събират годишно в два редовни периода на заседания: първият, от септември до декември, и вторият, от февруари до юни.
2. Камарите могат да се събират на извънредно заседание по молба на Правителството, на постоянната Депутация или на пълното мнозинство на членовете на която и да е от Камарите. Извънредните заседания трябва да бъдат свиквани съгласно определен дневен план и се приключват след като този бъде изпълнен.

Член 74

1. Камарите ще се събират на съвместно заседание с цел упражняването на незаконодателните компетенции, които Глава II изрично приписва на Генералните Кортеси.

2. Las decisiones de las Cortes Generales previstas en los artículos 94.1, 145.2 y 158.2, se adoptarán por mayoría de cada una de las Cámaras. En el primer caso, el procedimiento se iniciará por el Congreso, y en los otros dos, por el Senado. En ambos casos, si no hubiera acuerdo entre Senado y Congreso, se intentará obtener por una Comisión Mixta compuesta de igual número de Diputados y Senadores. La Comisión presentará un texto que será votado por ambas Cámaras. Si no se aprueba en la forma establecida, decidirá el Congreso por mayoría absoluta.

Artículo 75

1. Las Cámaras funcionarán en Pleno y por Comisiones.
2. Las Cámaras podrán delegar en las Comisiones Legislativas Permanentes la aprobación de proyectos o proposiciones de ley. El Pleno podrá, no obstante, recabar en cualquier momento el debate y votación de cualquier proyecto o proposición de ley que haya sido objeto de esta delegación.
3. Quedan exceptuados de lo dispuesto en el apartado anterior la reforma constitucional, las cuestiones internacionales, las leyes orgánicas y de bases y los Presupuestos Generales del Estado.

Artículo 76

1. El Congreso y el Senado, y, en su caso, ambas Cámaras conjuntamente, podrán nombrar Comisiones de investigación sobre cualquier asunto de interés público. Sus conclusiones no serán vinculantes para los Tribunales, ni afectarán a las resoluciones judiciales, sin perjuicio de que el resultado de la investigación sea comunicado al Ministerio Fiscal para el ejercicio, cuando proceda, de las acciones oportunas.
2. Será obligatorio comparecer a requerimiento de las Cámaras. La ley regulará las sanciones que puedan imponerse por incumplimiento de esta obligación.

Artículo 77

1. Las Cámaras pueden recibir peticiones individuales y colectivas, siempre por escrito, quedando prohibida la presentación directa por manifestaciones ciudadanas.
2. Las Cámaras pueden remitir al Gobierno las peticiones que reciban. El Gobierno está obligado a explicarse sobre su contenido, siempre que las Cámaras lo exijan.

Artículo 78

1. En cada Cámara habrá una Diputación Permanente compuesta por un mínimo de veintidós miembros, que representarán a los grupos parlamentarios, en proporción a su importancia numérica.
2. Las Diputaciones Permanentes estarán presididas por el Presidente de la Cámara respectiva y tendrán como funciones la prevista en el artículo 73, la de asumir las facultades que correspondan a las Cámaras, de acuerdo con los artículos 86 y 116, en caso de que éstas hubieren sido disueltas o hubiere expirado su mandato y la de velar por los poderes de las Cámaras cuando éstas no estén reunidas.
3. Expirado el mandato o en caso de disolución, las Diputaciones Permanentes seguirán ejerciendo sus funciones hasta la constitución de las nuevas Cortes Generales.
4. Reunida la Cámara correspondiente, la Diputación Permanente dará cuenta de los asuntos tratados y de sus decisiones.

2. Решенията на Генералните Кортеси предвидени в чл. 94.1, 145.2 и 158.2 ще се приемат с мнозинство на всяка една от Камарите. В първия случай, процедурата ще бъде започвана от Конгреса, а в другите два случая, от Сената. В двата случая, ако не съществува съгласие между Сената и Конгреса, ще се опита чрез една Смесена Комисия, състояща се от равен брой Депутати и Сенатори. Комисията ще представи един текст, който ще бъде гласуван от двете Камари. Ако не се приеме в установената форма, ще се реши от Конгреса с пълно мнозинство.

Член 75

1. Камарите ще функционират в пленум и по Комисии.
2. Камарите ще могат да делегират в Постоянни Законодателни Комисии приемането на проекти или предложения за закон. Пленумът ще може, въпреки това, да иска във всеки момент, дебатирани и гласуване на всеки проект или предложение за закон, които са били предмет на такава делегация.
3. Изключени са от установеното в предишната алинея конституционната реформа, международните въпроси, специалните и основните закони и Общия Държавен Бюджет.

Член 76

1. Конгресът и Сената, и в съответния случай, двете Камари заедно, могат да назначават Разследователни Комисии относно всеки въпрос от обществен интерес. Техните заключения не са обвързващи за Съдилищата, нито ще влияят на съдебните решения, като резултата на разследването ще бъде съобщен на Прокуратурата за упражняването на уместните акции когато е необходимо.
2. Ще бъде задължително явяването по изискване на Камарите. Законът ще регулира санкциите, които могат да се налагат за неизпълнението на това задължение.

Член 77

1. Камарите могат да получават индивидуални и колективни петиции, винаги писмено, като е забранено директното представяне чрез граждански изявления.
2. Камарите могат да изпращат до Правителството петициите, които получават. Правителството е задължено да обяснява относно съдържанието им, винаги когато Камарите го изискват.

Член 78

1. Във всяка Камера ще има една Постоянна Депутация, състояща се минимум от двадесет и един членове, които ще предствят парламентарните групи, в пропорция на тяхната числена важност.
2. Постоянните Депутации ще бъдат водени от председателя на съответната Камера и ще имат за функции предвидените в чл. 73, поемането на пълномощията съответстващи на Камарите, съгласно чл. 86 и 116, в случай че тези са разпуснати или им е изтекъл мандата и ще се грижат за властта на Камарите когато същите не са свикани.
3. След като изтече мандата или в случай на разпускане, Постоянните Комисии ще продължават да упражняват функциите, до създаването на нови Генерални Кортеси.
4. Свикана съответната Камера, постоянната Депутация ще даде сметка относно разглежданите въпроси и нейните решения.

Artículo 79

1. Para adoptar acuerdos, las Cámaras deben estar reunidas reglamentariamente y con asistencia de la mayoría de sus miembros.
2. Dichos acuerdos, para ser válidos, deberán ser aprobados por la mayoría de los miembros presentes, sin perjuicio de las mayorías especiales que establezcan la Constitución o las leyes orgánicas y las que para elección de personas establezcan los Reglamentos de las Cámaras.
3. El voto de Senadores y Diputados es personal e indelegable.

Artículo 80

Las sesiones plenarias de las Cámaras serán públicas, salvo acuerdo en contrario de cada Cámara, adoptado por mayoría absoluta o con arreglo al Reglamento.

CAPÍTULO SEGUNDO
De la Elaboración de las Leyes

Artículo 81

1. Son leyes orgánicas las relativas al desarrollo de los derechos fundamentales y de las libertades públicas, las que aprueben los Estatutos de Autonomía y el régimen electoral general y las demás previstas en la Constitución.
2. La aprobación, modificación o derogación de las leyes orgánicas exigirá mayoría absoluta del Congreso, en una votación final sobre el conjunto del proyecto.

Artículo 82

1. Las Cortes Generales podrán delegar en el Gobierno la potestad de dictar normas con rango de ley sobre materias determinadas no incluidas en el artículo anterior.
2. La delegación legislativa deberá otorgarse mediante una ley de bases cuando su objeto sea la formación de textos articulados o por una ley ordinaria cuando se trate de refundir varios textos legales en uno solo.
3. La delegación legislativa habrá de otorgarse al Gobierno de forma expresa para materia concreta y con fijación del plazo para su ejercicio. La delegación se agota por el uso que de ella haga el Gobierno mediante la publicación de la norma correspondiente. No podrá entenderse concedida de modo implícito o por tiempo indeterminado. Tampoco podrá permitir la subdelegación a autoridades distintas del propio Gobierno.
4. Las leyes de bases delimitarán con precisión el objeto y alcance de la delegación legislativa y los principios y criterios que han de seguirse en su ejercicio.
5. La autorización para refundir textos legales determinará el ámbito normativo a que se refiere el contenido de la delegación, especificando si se circunscribe a la mera formulación de un texto único o si se incluye la de regularizar, aclarar y armonizar los textos legales que han de ser refundidos.
6. Sin perjuicio de la competencia propia de los Tribunales, las leyes de delegación podrán establecer en cada caso fórmulas adicionales de control.

Artículo 83

Las leyes de bases no podrán en ningún caso:

Член 79

1. За взимането на решения, Камарите трябва да бъдат свиквани редовно и с присъствието на мнозинството от техните членове.
2. Упоменатите решения, за да са валидни, ще трябва да са приети от мнозинството на присъстващите членове, без да се засягат специалните мнозинства установени в Конституцията или специалните закони и тези които за гласуването на хора установяват Правилниците на Камарите.
3. Гласуването на Сенаторите и на Депутатите е лично и не може да се делегира.

Член 80

Пленарните заседания ще бъдат публични, освен в случай на противно решение на всяка Камара, прието с пълно мнозинство или съгласно Правилника.

ГЛАВА ВТОРА
За изготвянето на законите

Член 81

1. Специални закони са тези, които разработват основните права и обществените свободи, приемат Статутите на Автономия и общия изборителен режим и останалите предвидени в Конституцията.
2. Приемането, изменянето или отменянето на специалните закони ще изисква пълно мнозинство в Конгреса в крайно гласуване върху целия проект.

Член 82

1. Генералните Кортеси могат да делегират в Правителството функцията за издаването на норми с ниво на закон относно определени материи невключени в предишния член.
2. Законодателното делегиране ще трябва да бъде извървено чрез основен закон, когато целта му е създаването на нормативни текстове, или чрез редовен закон когато става въпрос за вливането на няколко легални текста в един.
3. Законодателното делегиране ще трябва да бъде давано на Правителството в изрична форма за конкретна материя и с определяне на срока за неговото упражняване. Делегирането се приключва след като бъде използвано от Правителството, чрез публикуването на съответния закон. Не може да се дава имплицитно или за неопределено време. Също не може да бъде разрешавано субделегиране на власти различни от самото Правителство.
4. Основните закони ще определят с прецизност материята и обхват на законодателното делегиране и принципите и критерии които трябва да се следват в неговото упражняване.
5. Разрешението за вливане на няколко легални текста в един ще определя нормативния обхват относно съдържанието на делегирането, като дефинира дали става въпрос за просто създаване на един единствен текст или се включва създаването, уреждането, изясняването и хармонизирането на легалните текстове които трябва да бъдат сляти.
6. Без да се засяга компетенцията на самите Съдилища, законите за делегиране могат да установяват в съответни случаи допълнителни формули за контрол.

Член 83

Основните закони не могат в никакъв случай:

- a) Autorizar la modificación de la propia ley de bases.
- b) Facultar para dictar normas con carácter retroactivo.

Artículo 84

Cuando una proposición de ley o una enmienda fuere contraria a una delegación legislativa en vigor, el Gobierno está facultado para oponerse a su tramitación. En tal supuesto, podrá presentarse una proposición de ley para la derogación total o parcial de la ley de delegación.

Artículo 85

Las disposiciones del Gobierno que contengan legislación delegada recibirán el título de Decretos Legislativos.

Artículo 86

1. En caso de extraordinaria y urgente necesidad, el Gobierno podrá dictar disposiciones legislativas provisionales que tomarán la forma de Decretos-leyes y que no podrán afectar al ordenamiento de las instituciones básicas del Estado, a los derechos, deberes y libertades de los ciudadanos regulados en el Título I, al régimen de las Comunidades Autónomas ni al Derecho electoral general.

2. Los Decretos-leyes deberán ser inmediatamente sometidos a debate y votación de totalidad al Congreso de los Diputados, convocado al efecto si no estuviere reunido, en el plazo de los treinta días siguientes a su promulgación. El Congreso habrá de pronunciarse expresamente dentro de dicho plazo sobre su convalidación o derogación, para lo cual el reglamento establecerá un procedimiento especial y sumario.

3. Durante el plazo establecido en el apartado anterior, las Cortes podrán tramitarlos como proyectos de ley por el procedimiento de urgencia.

Artículo 87

1. La iniciativa legislativa corresponde al Gobierno, al Congreso y al Senado, de acuerdo con la Constitución y los Reglamentos de las Cámaras.

2. Las Asambleas de las Comunidades Autónomas podrán solicitar del Gobierno la adopción de un proyecto de ley o remitir a la Mesa del Congreso una proposición de ley, delegando ante dicha Cámara un máximo de tres miembros de la Asamblea encargados de su defensa.

3. Una ley orgánica regulará las formas de ejercicio y requisitos de la iniciativa popular para la presentación de proposiciones de ley. En todo caso se exigirán no menos de 500.000 firmas acreditadas. No procederá dicha iniciativa en materias propias de ley orgánica, tributarias o de carácter internacional, ni en lo relativo a la prerrogativa de gracia.

Artículo 88

Los proyectos de ley serán aprobados en Consejo de Ministros, que los someterá al Congreso, acompañados de una exposición de motivos y de los antecedentes necesarios para pronunciarse sobre ellos.

Artículo 89

1. La tramitación de las proposiciones de ley se regulará por los Reglamentos de las Cámaras, sin que la prioridad debida a los proyectos de ley impida el ejercicio de la iniciativa legislativa en los términos regulados por el artículo 87.

- a) Да разрешават изменянето на самия основен закон.
- б) Да разрешават издаването на закони с обратна сила.

Член 84

Когато едно предложение за закон или поправка противоречи на действащо законодателно делегиране, Правителството има право да се противопостави на неговия ход. В такъв случай, ще може да се представи предложение за закон за пълно или частично отменяне на закона за делегиране.

Член 85

Постановленията на Правителството, които съдържат делегирано законодателство ще се наричат Законодателни Постановления.

Член 86

1. В случай на извънредна и спешна нужда, Правителството ще може да издава временни законодателни разпореждания, които ще имат формата на Постановления-закони и не могат да засягат законодателството на основните институции на Държавата, правата, задълженията и свободите на гражданите, регулирани в Дял I, режима на Автономните Области, нито общото избирателно Право.

2. Постановленията-закони ще трябва веднага да бъдат подложени на тотален дебат и гласуване в Конгреса на Депутатите, свикан с тази цел, в срок от тридесет дни след обнародването им.

3. През срока установен в предишната алинея, Кортесите ще могат да разглеждат проекто-закони по бързата процедура.

Член 87

1. Законодателната инициатива е компетенция на Правителството, на Конгреса и на Сената, съгласно Конституцията и Правилникът на Камарите.

2. Асамблеите на Автономните Области ще могат да изискват от Правителството приемането на проекто-закони или да изпратят до Масата на Конгреса предложения за закон, като делегират пред упоменатата Камара най-много трима членове, които да защитят техните позиции.

3. Специален закон ще регулира формите на упражняване и изисквания на народната инициатива за представянето на предложения за закон. Във всички случаи ще се изискват не по-малко от 500.000 акредитирани подписа. Не следва упоменатата инициатива в материи за специален закон, данъчни или от международен характер, нито относно привилегиата за милост.

Член 88

Проекто-законите ще бъдат приемани от Министерския Съвет, който ще ги подлага на Конгреса, като прилага експозиция на мотивите и нужните предшествващи събития.

Член 89

1. Хода на придвижване на предложенията за закон ще се регулира в Правилниците на Камарите, като предимството на проекто-законите не трябва да пречи на упражняването на законодателната инициатива, съгласно условията регулирани в чл. 87.

2. Las proposiciones de ley que, de acuerdo con el artículo 87, tome en consideración el Senado, se remitirán al Congreso para su trámite en éste como tal proposición.

Artículo 90

1. Aprobado un proyecto de ley ordinaria u orgánica por el Congreso de los Diputados, su Presidente dará inmediata cuenta del mismo al Presidente del Senado, el cual lo someterá a la deliberación de éste.

2. El Senado en el plazo de dos meses, a partir del día de la recepción del texto, puede, mediante mensaje motivado, oponer su veto o introducir enmiendas al mismo. El veto deberá ser aprobado por mayoría absoluta. El proyecto no podrá ser sometido al Rey para sanción sin que el Congreso ratifique por mayoría absoluta, en caso de veto, el texto inicial, o por mayoría simple, una vez transcurridos dos meses desde la interposición del mismo, o se pronuncie sobre las enmiendas, aceptándolas o no por mayoría simple.

3. El plazo de dos meses de que el Senado dispone para vetar o enmendar el proyecto se reducirá al de veinte días naturales en los proyectos declarados urgentes por el Gobierno o por el Congreso de los Diputados.

Artículo 91

El Rey sancionará en el plazo de quince días las leyes aprobadas por las Cortes Generales, y las promulgará y ordenará su inmediata publicación.

Artículo 92

1. Las decisiones políticas de especial trascendencia podrán ser sometidas a referéndum consultivo de todos los ciudadanos.

2. El referéndum será convocado por el Rey, mediante propuesta del Presidente del Gobierno, previamente autorizada por el Congreso de los Diputados.

3. Una ley orgánica regulará las condiciones y el procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en esta Constitución.

CAPÍTULO TERCERO

De los Tratados Internacionales

Artículo 93

Mediante la ley orgánica se podrá autorizar la celebración de tratados por los que se atribuya a una organización o institución internacional el ejercicio de competencias derivadas de la Constitución. Corresponde a las Cortes Generales o al Gobierno, según los casos, la garantía del cumplimiento de estos tratados y de las resoluciones emanadas de los organismos internacionales o supranacionales titulares de la cesión.

Artículo 94

1. La prestación del consentimiento del Estado para obligarse por medio de tratados o convenios requerirá la previa autorización de las Cortes Generales, en los siguientes casos:

- a) Tratados de carácter político.
- b) Tratados o convenios de carácter militar.
- c) Tratados o convenios que afecten a la integridad territorial del Estado o a los derechos y deberes fundamentales establecidos en el Título I.

2. Предложенията за закон, които съгласно чл. 87 се вземат под внимание от Сената ще се препратят до конгреса за придвижване пред този орган като предложение.

Член 90

1. След като е приет един редовен или специален проекто-закон от Конгреса на Депутатите, неговия Председател ще информира незабавно Председателя на Сената, който ще го постави под обмисляне пред този орган.

2. Сенатът в срок от два месеца от деня на получаване на текста може, чрез мотивирано съобщение, да противопостави своето veto или да включи промени в същия. Ветото трябва да бъде прието с пълно мнозинство. Проектът не може да бъде подлаган за публикуване пред Краля без Конгреса да е ратифицирал с пълно мнозинство първоначалният текст в случай на veto, или с просто мнозинство след като са изминли два месеца от предложението на текста, или да се произнесе върху промените, като ги приема или не с просто мнозинство.

3. Срокът от два месеца с който Сената разполага за veto или изменение на проекта ще се намали на двадесет дни за проектите декларирани като спешни от Правителството или от Конгреса на Депутатите.

Член 91

Кралят ще придава сила на приетите закони от Генералните Кортеси в срок от петнадесет дни, след което ще ги обнародва и ще нарежда незабавното им публикуване.

Член 92

1. Политическите решения със специално значение ще могат да бъдат подложени на консултативен референдум пред всички граждани.

2. Референдумът ще бъде свикан от Краля, по предложение от страна на Председателя на Правителството, с предварително разрешение на Конгреса на Депутатите.

3. Специален закон ще регулира условията и процедурата на различните видове референдуми предвидени в Конституцията.

ГЛАВА ТРЕТА За Международните Договори

Член 93

Чрез специален закон ще може да се разрешава сключването на договори, които да приписват на международна организация или институция упражняването на компетенции произтичащи от Конституцията. Компетентни са Генералните Кортеси или Правителството, в зависимост от случая, за гаранцията относно изпълняването на тези договори и на решенията произтичащи от международните или супранационалните органи-титуляри на цесията

Член 94

1. Даването на държавното съгласие за задължаването на Държавата посредством договори или спогодби ще изисква предварителното разрешение на Генералните Кортеси в следните случаи:

- a) Договори от политически характер.
- б) Договори или спогодби от военен характер.
- в) Договори или спогодби, които засягат териториалната цялост на Държавата или основните права и свободи, установени в Дял I.

d) Tratados o convenios que impliquen obligaciones financieras para la Hacienda Pública.

e) Tratados o convenios que supongan modificación o derogación de alguna ley o exijan medidas legislativas para su ejecución.

2. El Congreso y el Senado serán inmediatamente informados de la conclusión de los restantes tratados o convenios.

Artículo 95

1. La celebración de un tratado internacional que contenga estipulaciones contrarias a la Constitución exigirá la previa revisión constitucional.

2. El Gobierno o cualquiera de las Cámaras puede requerir al Tribunal Constitucional para que declare si existe o no esa contradicción.

Artículo 96

1. Los tratados internacionales válidamente celebrados, una vez publicados oficialmente en España, formarán parte del ordenamiento interno. Sus disposiciones sólo podrán ser derogadas, modificadas o suspendidas en la forma prevista en los propios tratados o de acuerdo con las normas generales del Derecho internacional.

2. Para la denuncia de los tratados y convenios internacionales se utilizará el mismo procedimiento previsto para su aprobación en el artículo 94.

TÍTULO IV

Del Gobierno y de la Administración

Artículo 97

El Gobierno dirige la política interior y exterior, la Administración civil y militar y la defensa del Estado. Ejerce la función ejecutiva y la potestad reglamentaria de acuerdo con la Constitución y las leyes.

Artículo 98

1. El Gobierno se compone del Presidente, de los Vicepresidentes, en su caso, de los Ministros y de los demás miembros que establezca la ley.

2. El Presidente dirige la acción del Gobierno y coordina las funciones de los demás miembros del mismo, sin perjuicio de la competencia y responsabilidad directa de éstos en su gestión.

3. Los miembros del Gobierno no podrán ejercer otras funciones representativas que las propias del mandato parlamentario, ni cualquier otra función pública que no derive de su cargo, ni actividad profesional o mercantil alguna.

4. La ley regulará el estatuto e incompatibilidades de los miembros del Gobierno.

Artículo 99

1. Después de cada renovación del Congreso de los Diputados, y en los demás supuestos constitucionales en que así proceda, el Rey, previa consulta con los representantes designados por los grupos políticos con representación parlamentaria, y a través del Presidente del Congreso, propondrá un candidato a la Presidencia del Gobierno.

2. El candidato propuesto conforme a lo previsto en el apartado anterior expondrá ante el Congreso de los Diputados el programa político del Gobierno que pretenda formar y solicitará la confianza de la Cámara.

з) Договори или спогодби, които включват финансови задължения за Публичната Данъчна Система.

д) Договори или спогодби, които водят до изменение или отменение на закон или изискват законодателни мерки за тяхното изпълнение.

2. Конгресът и Сенатът ще бъдат уведомявани незабавно за сключването на останалите договори или спогодби.

Член 95

1. Сключването на международен договор, който съдържа разпоредби противоречиви на Конституцията ще изисква предварителна конституционна ревизия

2. Правителството или която и да е от камарите може да изисква от Конституционния Съд да декларира дали съществува или не такова противоречие.

Член 96

1. Международните договори валидно сключени, след като бъдат официално публикувани в Испания, ще са част от вътрешното законодателство. Техните разпоредби единствено могат да бъдат отменени, изменени или отлагани съгласно формите предвидени в самите договори или съгласно общите норми на Международното Право.

2. За денонсирането на международните договори и спогодби ще се използва същата процедура предвидена за тяхното приемане в член 94.

ДЯЛ IV

За Правителството и Администрацията

Член 97

Правителството води вътрешната и външната политика, Гражданската и Военната Администрация и отбраната на Държавата. Упражнява изпълнителна функция и регламентиращи пълномощия съгласно Конституцията и законите.

Член 98

1. Правителството се състои от Председателя, Вице-Председателите, в съответния случай, Министрите и останалите членове установени в закона.

2. Председателят води дейността на Правителството и координира функциите на останалите членове на същото, без засягане на компетенцията и пряка отговорност на тези относно управлението.

3. Членовете на Правителството не могат да упражняват други предствителни функции освен тези на самия парламентарен мандат, нито каквато и да е друга публична дейност несвързана със своя пост, нито професионална или търговска дейност.

4. Законът ще регулира статута и несъвместимости на членовете на Правителството.

Член 99

1. След всяко подновяване на Конгреса на Депутатите, и в останалите конституционни случаи в които следва, Кралят, след предварително допитване до назначените представители на политическите групи с парламентарна представителност, и чрез Председателя на Конгреса, ще предложи кандидат за Председателството на Правителството.

2. Кандидатът предложен съгласно предвиденото в предишната алинея ще изложи

3. Si el Congreso de los Diputados, por el voto de la mayoría absoluta de sus miembros, otorgare su confianza a dicho candidato, el Rey le nombrará Presidente. De no alcanzarse dicha mayoría, se someterá la misma propuesta a nueva votación cuarenta y ocho horas después de la anterior, y la confianza se entenderá otorgada si obtuviere la mayoría simple.

4. Si efectuadas las citadas votaciones no se otorgase la confianza para la investidura, se tramitarán sucesivas propuestas en la forma prevista en los apartados anteriores.

5. Si transcurrido el plazo de dos meses, a partir de la primera votación de investidura, ningún candidato hubiere obtenido la confianza del Congreso, el Rey disolverá ambas Cámaras y convocará nuevas elecciones con el refrendo del Presidente del Congreso.

Artículo 100

Los demás miembros del Gobierno serán nombrados y separados por el Rey, a propuesta de su Presidente.

Artículo 101

1. El Gobierno cesa tras la celebración de elecciones generales, en los casos de pérdida de la confianza parlamentaria previstos en la Constitución, o por dimisión o fallecimiento de su Presidente.

2. El Gobierno cesante continuará en funciones hasta la toma de posesión del nuevo Gobierno.

Artículo 102

1. La responsabilidad criminal del Presidente y los demás miembros del Gobierno será exigible, en su caso, ante la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo.

2. Si la acusación fuere por traición o por cualquier delito contra la seguridad del Estado en el ejercicio de sus funciones, sólo podrá ser planteada por iniciativa de la cuarta parte de los miembros del Congreso, y con la aprobación de la mayoría absoluta del mismo.

3. La prerrogativa real de gracia no será aplicable a ninguno de los supuestos del presente artículo.

Artículo 103

1. La Administración Pública sirve con objetividad los intereses generales y actúa de acuerdo con los principios de eficacia, jerarquía, descentralización, desconcentración y coordinación, con sometimiento pleno a la ley y al Derecho.

2. Los órganos de la Administración del Estado son creados, regidos y coordinados de acuerdo con la ley.

3. La ley regulará el estatuto de los funcionarios públicos, el acceso a la función pública de acuerdo con los principios de mérito y capacidad, las peculiaridades del ejercicio de su derecho a sindicación, el sistema de incompatibilidades y las garantías para la imparcialidad en el ejercicio de sus funciones.

Artículo 104

1. Las Fuerzas y Cuerpos de seguridad, bajo la dependencia del Gobierno, tendrán como misión proteger el libre ejercicio de los derechos y libertades y garantizar la seguridad ciudadana.

пред Конгреса на Депутатите политическата програма на Правителството, което смята да създаде и ще изиска доверието на Камарата.

3. Ако Конгресът на Депутатите с гласуване на пълното мнозинство на неговите членове, даде доверието си на упоменатия кандидат, Кралят ще го назначи Председател. В случай че не се достигне упоменатото мнозинство, ще се подложи същото предложение на ново гласуване четиридесет и осем часа след предишното, и доверието ще се счете дадено ако се приеме с просто мнозинство.

4. Ако след извършените гласувания не се даде доверие за инвестиатура, ще се извършат следващи предложения във формата предвидена в предишните алинеи.

5. Ако след изтичане на срока от два месеца след първото гласуване за инвестиатура никой не е взел доверието на Конгреса, Кралят ще разпусне двете Камари и ще свика нови избори, с потвърдението на Председателя на Конгреса.

Член 100

Останалите членове на Правителството ще бъдат назначени и разпределени от Краля по предложение на Председателя.

Член 101

1. Правителството приключва своите функции след провеждането на общи избори, в случаите на загуба на парламентарното доверие, предвидени в Конституцията или чрез оставка или смърт на неговия Председател.

2. Приключващото Правителство ще продължи своите функции до влизането в дейност на новото Правителство.

Член 102

1. Наказателната отговорност на Председателя и на останалите членове на Правителството ще бъде изисквана, в съответния случай, пред Наказателна Зала на Върховния Съд.

2. Ако обвинението е за предателство или за което и да е друго престъпление против безопасността на Държавата в упражнението на неговите функции, единствено може да бъде предявена по инициатива на една четвърт от членовете на Конгреса и със съгласието на пълното мнозинство на същия.

3. Кралската привилегия за милост не ще бъде прилагана в нито един от случаите предвидени в този член.

Член 103

1. Държавната Администрация служи с обективност на общите интереси и действа съгласно принципите на ефикасност, йерархия, десцентрализация, десконцентрация и координация, с пълно подчинение на закона и на Правото.

2. Органите на Държавната Администрация са създадени, управлявани и координирани съгласно закона.

3. Законът ще регулира статута на държавните служители, достъпа до държавната служба съгласно принципите на чест и способност, особеностите относно упражняването на правото на съюзяване, системата на несъвместимост и гаранциите за непристрастност в упражняването на техните функции.

Член 104

1. Силите и Телата за сигурност, зависещи от Правителството, ще имат за цел защитата на свободното упражняване на правата и свободите и гарантирането на гражданската сигурност.

2. Una ley orgánica determinará las funciones, principios básicos de actuación y estatutos de las Fuerzas y Cuerpos de seguridad.

Artículo 105

La ley regulará:

a) La audiencia de los ciudadanos, directamente o a través de las organizaciones y asociaciones reconocidas por la ley, en el procedimiento de elaboración de las disposiciones administrativas que les afecten.

b) El acceso de los ciudadanos a los archivos y registros administrativos, salvo en lo que afecte a la seguridad y defensa del Estado, la averiguación de los delitos y la intimidad de las personas.

c) El procedimiento a través del cual deben producirse los actos administrativos, garantizando, cuando proceda, la audiencia del interesado.

Artículo 106

1. Los Tribunales controlan la potestad reglamentaria y la legalidad de la actuación administrativa, así como el sometimiento de ésta a los fines que la justifican.

2. Los particulares, en los términos establecidos por la ley, tendrán derecho a ser indemnizados por toda lesión que sufran en cualquiera de sus bienes y derechos, salvo en los casos de fuerza mayor, siempre que la lesión sea consecuencia del funcionamiento de los servicios públicos.

Artículo 107

El Consejo de Estado es el supremo órgano consultivo del Gobierno. Una ley orgánica regulará su composición y competencia.

TÍTULO V

De las Relaciones entre el Gobierno y las Cortes Generales

Artículo 108

El Gobierno responde solidariamente en su gestión política ante el Congreso de los Diputados.

Artículo 109

Las Cámaras y sus Comisiones podrán recabar, a través de los Presidentes de aquéllas, la información y ayuda que precisen del Gobierno y de sus Departamentos y de cualesquiera autoridades del Estado y de las Comunidades Autónomas.

Artículo 110

1. Las Cámaras y sus Comisiones pueden reclamar la presencia de los miembros del Gobierno.

2. Los miembros del Gobierno tienen acceso a las sesiones de las Cámaras y a sus Comisiones y la facultad de hacerse oír en ellas, y podrán solicitar que informen ante las mismas funcionarios de sus Departamentos.

Artículo 111

1. El Gobierno y cada uno de sus miembros están sometidos a las interpellaciones y preguntas que se le formulen en las Cámaras. Para esta clase de debate los Reglamentos establecerán un tiempo mínimo semanal.

2. Специален закон ще определя функциите, основните принципи на действие и статутите на Силите и Телата за сигурност.

Член 105

Законът ще регулира:

a) Изслушването на гражданите, пряко или чрез организациите и асоциациите признати от закона, в процедурата на изготвяне на административните разпореждания, които ги засягат.

b) Достъпът на гражданите до административните архиви и регистри, с изключение на това което засяга сигурността и отбраната на Държавата, разследването на престъпленията и интимността на хората.

в) Процедурата по която трябва да се изготвят административните действия, като се гарантира, в случаите когато следва, изслушването на заинтересованото лице.

Член 106

1. Съдилищата контролират нормативните пълномощия и законността на административната дейност, също и подчинението на това на целите които го оправдават.

2. Лицата, в условията установени в закона, ще имат право да бъдат обезщетявани за всяка щета която им е нанесена върху каквото и да е имущество или право, с изключение на форсмажорните случаи, винаги когато щетата е в следствие на действието на обществени услуги.

Член 107

Държавният Съвет е върховен консултативен орган на Правителството. Специален закон ще регулира неговия състав и компетенция.

ДЯЛ V

За отношенията между Правителството и Генералните Кортеси

Член 108

Правителството отговаря солидарно за политическото управление пред Конгреса на Депутатите.

Член 109

Камарите и нейните Комисии могат да търсят, чрез техните Председатели, информацията и помощта от която се нуждаят от Правителството и от неговите Департаменти и от които и да са власти на Държавата и на Автономните Области.

Член 110

1. Камарите и нейните Комисии могат да изискват присъствието на членовете на Правителството.

2. Членовете на Правителството имат достъп до заседанията на Камарите и на нейните Комисии, така както и пълномощието да бъдат изслушвани, и могат да изискват информирането да става чрез служители на техните Департаменти.

Член 111

1. Правителството и всеки един от неговите членове са подчинени на запитванията и въпросите, които им формулират Камарите. За този вид дебати, Правилниците ще установяват минимално седмично време.

2. Toda interpelación podrá dar lugar a una moción en la que la Cámara manifieste su posición.

Artículo 112

El Presidente del Gobierno, previa deliberación del Consejo de Ministros, puede plantear ante el Congreso de los Diputados la cuestión de confianza sobre su programa o sobre una declaración de política general. La confianza se entenderá otorgada cuando vote a favor de la misma la mayoría simple de los Diputados.

Artículo 113

1. El Congreso de los Diputados puede exigir la responsabilidad política del Gobierno mediante la adopción por mayoría absoluta de la moción de censura.

2. La moción de censura deberá ser propuesta al menos por la décima parte de los Diputados, y habrá de incluir un candidato a la Presidencia del Gobierno.

3. La moción de censura no podrá ser votada hasta que transcurran cinco días desde su presentación. En los dos primeros días de dicho plazo podrán presentarse mociones alternativas.

4. Si la moción de censura no fuere aprobada por el Congreso, sus signatarios no podrán presentar otra durante el mismo período de sesiones.

Artículo 114

1. Si el Congreso niega su confianza al Gobierno, éste presentará su dimisión al Rey, procediéndose a continuación a la designación de Presidente del Gobierno, según lo dispuesto en el artículo 99.

2. Si el Congreso adopta una moción de censura, el Gobierno presentará su dimisión al Rey y el candidato incluido en aquélla se entenderá investido de la confianza de la Cámara a los efectos previstos en el artículo 99. El Rey le nombrará Presidente del Gobierno.

Artículo 115

1. El Presidente del Gobierno, previa deliberación del Consejo de Ministros, y bajo su exclusiva responsabilidad, podrá proponer la disolución del Congreso, del Senado o de las Cortes Generales, que será decretada por el Rey. El decreto de disolución fijará la fecha de las elecciones.

2. La propuesta de disolución no podrá presentarse cuando esté en trámite una moción de censura.

3. No procederá nueva disolución antes de que transcurra un año desde la anterior, salvo lo dispuesto en el artículo 99, apartado 5.

Artículo 116

1. Una ley orgánica regulará los estados de alarma, de excepción y de sitio, y las competencias y limitaciones correspondientes.

2. El estado de alarma será declarado por el Gobierno mediante decreto acordado en Consejo de Ministros por un plazo máximo de quince días, dando cuenta al Congreso de los Diputados, reunido inmediatamente al efecto y sin cuya autorización no podrá ser prorrogado dicho plazo. El decreto determinará el ámbito territorial a que se extienden los efectos de la declaración.

2. Всяко запитване ще може да доведе до едно предложение в която Камарата да изяви своята позиция.

Член 112

Председателят на Правителството, след предварително размисляне на Министерския Съвет, може да предяви пред Конгреса на Депутатите въпрос за доверието относно неговата програма или върху декларация за обща политика. Доверието ще се счете дадено когато се гласува положително за същото с просто мнозинство на Депутатите.

Член 113

1. Конгресът на Депутатите може да изисква политическа отговорност от Правителството, чрез приемане с пълно мнозинство на вот на недоверие.

2. Вотът на недоверие трябва да е предложен от най-малко една десета част от Депутатите и трябва да включва кандидат за Председателството на Правителството.

3. Вотът на недоверие не може да бъде гласуван докато не изминат пет дни от представянето му. В двата първи дни от този срок могат да се представят алтернативни вотове на недоверие.

4. Ако вотът на недоверие не е приет от Конгреса, неговите участници не могат да представят друг през същия период на заседания.

Член 114

1. Ако Конгресът откаже доверието си на Правителството, това трябва да представи своята оставка на Краля, след което ще бъде назначен Председател на Правителството съгласно установеното в член 99.

2. Ако Конгресът приеме вота на недоверие, Правителството ще представи своята оставка на Краля и кандидатът включен в същия ще се счете инвестиран с доверието на Камарата с ефектите предвидени в член 99. Краля ще го назначи Председател на Правителството.

Член 115

1. Председателят на Правителството, след предварително размисляне на Министерския Съвет и под своята изключителна отговорност, може да предложи разпускането на Конгреса, на Сената или на Генералните Кортеси, което ще бъде наредено от Краля. Постановлението за разпускане ще определи датата на изборите.

2. Предложението за разпускане не може да се представя когато е на ход вот на недоверие.

3. Не следва ново разпускане преди да е изтекла една година от предишното, с изключение на установеното в член 99, алинея 5.

Член 116

1. Специален закон ще регулира аларменото, извънредното и обсадното положение и съответните компетенции и ограничения.

2. Аларменото положение ще бъде декларирано от Правителството чрез постановление прието от Министерския Съвет за максимален срок от петнадесет дни, като се уведомява Конгреса на Депутатите, който ще бъде свикван незабавно с тази цел и без чието разрешение не може да бъде продължаван упоменатия срок. Постановлението ще определя териториалния обхват до който се разпростират ефектите на декларацията.

3. El estado de excepción será declarado por el Gobierno mediante decreto acordado en Consejo de Ministros, previa autorización del Congreso de los Diputados. La autorización y proclamación del estado de excepción deberá determinar expresamente los efectos del mismo, el ámbito territorial a que se extiende y su duración, que no podrá exceder de treinta días, prorrogables por otro plazo igual, con los mismos requisitos.

4. El estado de sitio será declarado por la mayoría absoluta del Congreso de los Diputados, a propuesta exclusiva del Gobierno. El Congreso determinará su ámbito territorial, duración y condiciones.

5. No podrá procederse a la disolución del Congreso mientras estén declarados algunos de los estados comprendidos en el presente artículo, quedando automáticamente convocadas las Cámaras si no estuvieren en período de sesiones. Su funcionamiento, así como el de los demás poderes constitucionales del Estado, no podrán interrumpirse durante la vigencia de estos estados.

Disuelto el Congreso o expirado su mandato, si se produjere alguna de las situaciones que dan lugar a cualquiera de dichos estados, las competencias del Congreso serán asumidas por su Diputación Permanente.

6. La declaración de los estados de alarma, de excepción y de sitio no modificarán el principio de responsabilidad del Gobierno y de sus agentes reconocidos en la Constitución y en las leyes.

TITULO VI Del Poder Judicial

Artículo 117

1. La justicia emana del pueblo y se administra en nombre del Rey por Jueces y Magistrados integrantes del poder judicial, independientes, inamovibles, responsables y sometidos únicamente al imperio de la ley.

2. Los Jueces y Magistrados no podrán ser separados, suspendidos, trasladados ni jubilados, sino por alguna de las causas y con las garantías previstas en la ley.

3. El ejercicio de la potestad jurisdiccional en todo tipo de procesos, juzgando y haciendo ejecutar lo juzgado, corresponde exclusivamente a los Juzgados y Tribunales determinados por las leyes, según las normas de competencia y procedimiento que las mismas establezcan.

4. Los Juzgados y Tribunales no ejercerán más funciones que las señaladas en el apartado anterior y las que expresamente les sean atribuidas por ley en garantía de cualquier derecho.

5. El principio de unidad jurisdiccional es la base de la organización y funcionamiento de los Tribunales. La ley regulará el ejercicio de la jurisdicción militar en el ámbito estrictamente castrense y en los supuestos de estado de sitio, de acuerdo con los principios de la Constitución.

6. Se prohíben los Tribunales de excepción.

Artículo 118

Es obligado cumplir las sentencias y demás resoluciones firmes de los Jueces y Tribunales, así como prestar la colaboración requerida por éstos en el curso del proceso y en la ejecución de lo resuelto.

3. Извънредното положение ще бъде обявявано от Правителството, чрез постановление прието от Министерския Съвет, след предварително разрешение от Конгреса на Депутатите. Разрешението и обявяването на извънредно положение ще трябва изрично да определят ефектите на същото, териториалния обхват до който се разпространява и времетраенето, което не може да надвишава тридесет дни, като може да бъде продължавано за същия срок при същите условия.

4. Обсадното положение ще бъде обявявано с пълно мнозинство на Конгреса на Депутатите, по предложение изключително на Правителството. Конгресът ще определя неговия териториален обхват, времетраене и условия.

5. Не може да се разпусне Конгреса докато е обявено някое от положенията упоменати в този член, като автоматически се свикват Камарите ако не са в период на заседания. Тяхното функциониране, и това на останалите конституционни власти на Държавата, не може да бъде прекъсвано през валидността на тези положения.

След като е разпуснат Конгреса или е свършил своя мандат, ако се случи някоя от ситуацията които водят до което и да е от упоменатите положения, компетенциите на Конгреса ще бъдат поети от неговата Постоянна Депутация.

6. Обявяването на алармено, извънредно или обсадно положение не изменя принципа на отговорност на Правителството и на неговите служители, признати в Конституцията и в законите.

ДЯЛ VI За Съдебната Власт

Член 117

1. Правосъдието произлиза от народа и се управлява в името на Краля от съдилищата и властите влизащи в състава на съдебната власт, независими, несменяеми, отговорни и подчинени единствено на властта на закона.

2. Съдиите и магистратите не могат да бъдат разделяни, сваляни, местени нито пенсиониранни, освен в случаите и с гаранциите предвидени в закона.

3. За упражняването на съдебната власт във всички видове процеси, за съденето и изпълняването на съдебните решения отговарят изключително Съдилищата определени от закона, според установените норми на компетентност и процедура

4. Съдилищата не ще упражняват повече функции от тези които са посочени в предишната алинея и които изрично са им предписани от закона като гаранция на каквото и да е право.

5. Принципът на юрисдикционално единство е основата на организиране и функциониране на съдилищата. Законът ще регулира упражняването на военната юрисдикция в стриктно военните предели и в случаите на обсадно положение, съгласно принципите на Конституцията.

6. Забраняват се извънредните съдилища.

Член 118

Задължително е изпълнението на присъдите и останалите окончателни решения на Съдилищата, както и оказването на изисканото сътрудничество по време на процеса и при изпълнението на решенията.

Artículo 119

La justicia será gratuita cuando así lo disponga la ley y, en todo caso, respecto de quienes acrediten insuficiencia de recursos para litigar.

Artículo 120

1. Las actuaciones judiciales serán públicas, con las excepciones que prevean las leyes de procedimiento.
2. El procedimiento será predominantemente oral, sobre todo en materia criminal.
3. Las sentencias serán siempre motivadas y se pronunciarán en audiencia pública.

Artículo 121

Los daños causados por error judicial, así como los que sean consecuencia del funcionamiento anormal de la Administración de Justicia, darán derecho a una indemnización a cargo del Estado, conforme a la ley.

Artículo 122

1. La ley orgánica del poder judicial determinará la constitución, funcionamiento y gobierno de los Juzgados y Tribunales, así como el estatuto jurídico de los Jueces y Magistrados de carrera, que formarán un Cuerpo único, y del personal al servicio de la Administración de Justicia.
2. El Consejo General del Poder Judicial es el órgano de gobierno del mismo. La ley orgánica establecerá su estatuto y el régimen de incompatibilidades de sus miembros y sus funciones, en particular en materia de nombramientos, ascensos, inspección y régimen disciplinario.
3. El Consejo General del Poder Judicial estará integrado por el Presidente del Tribunal Supremo, que lo presidirá, y por veinte miembros nombrados por el Rey por un periodo de cinco años. De estos, doce entre Jueces y Magistrados de todas las categorías judiciales, en los términos que establezca la ley orgánica; cuatro a propuesta del Congreso de los Diputados, y cuatro a propuesta del Senado, elegidos en ambos casos por mayoría de tres quintos de sus miembros, entre abogados y otros juristas, todos ellos de reconocida competencia y con más de quince años de ejercicio en su profesión.

Artículo 123

1. El Tribunal Supremo, con jurisdicción en toda España, es el órgano jurisdiccional superior en todos los órdenes, salvo lo dispuesto en materia de garantías constitucionales.
2. El Presidente del Tribunal Supremo será nombrado por el Rey, a propuesta del Consejo General del Poder Judicial, en la forma que determine la ley.

Artículo 124

1. El Ministerio Fiscal, sin perjuicio de las funciones encomendadas a otros órganos, tiene por misión promover la acción de la justicia en defensa de la legalidad, de los derechos de los ciudadanos y del interés público tutelado por la ley, de oficio o a petición de los interesados, así como velar por la independencia de los Tribunales y procurar ante éstos la satisfacción del interés social.
2. El Ministerio Fiscal ejerce sus funciones por medio de órganos propios conforme a los principios de unidad de actuación y dependencia jerárquica y con sujeción, en todo caso, a los de legalidad e imparcialidad.

Член 119

Правосъдието ще бъде безплатно когато така го установява законът и във всички случаи отнасящи се до тези които представят недостатъчни средства за водене на съдебно дело.

Член 120

1. Съдебните дейности ще бъдат публични с изключение на тези предвидени в процесуалните закони.
2. Процедурата ще бъде преобладаващо устна, преди всичко в криминалната материя.
3. Присъдите ще бъдат винаги мотивирани и ще се произнасят публично.

Член 121

Щетите нанесени при съдебна грешка, както и тези които са резултат от ненормална функция на Съдебната администрация ще дават право на обезщетение от страна на Държавата съгласно закона.

Член 122

1. Специалният закон за съдебната власт ще определя състава, функционирането и управлението на Съдилищата, както и правния статут на съдиите, които ще сформират един единствен корпус, така както и персонала на служба на Съдебната администрация.
2. Главният Съвет на Съдебната Власт е управителния орган на същата. Специалния закон ще установи неговия статут и режима на несъвместимости на неговите членове и техните функции, особено в материя на назначаване, повишаване, инспекция и дисциплинарен режим.
3. Главният Съвет на Съдебната Власт ще бъде съставен от Председателя на Върховния Съд който ще го ръководи, и от двадесет членове избрани от Краля за период от пет години. От тях, дванадесет ще бъдат избрани измежду съдии от всички съдебни категории, съгласно установеното в специалния закон; четири по предложение на Конгреса на Депутатите и четири по предложение на Сената, избрани и в двата случая от три пети от членовете, измежду адвокати и други юристи с призната компетенция с повече от петнадесет годишен стаж в своята професия.

Член 123

1. Върховният Съд, с юрисдикция в цяла Испания, е върховния съдебен орган във всички сфери, с изключение на установеното в материя на конституционните гаранции.
2. Президентът на Върховния Съд ще бъде назначен от Краля по предложение на Главния Съвет на Съдебната Власт във формата определена в закона.

Член 124

1. Прокуратурата, без засягане на функциите възложени на други органи, има за цел да поощрява съдебната акция в защита на законността, на правата на гражданите и на обществените интереси, защитени от закона, служебно или по молба на заинтересованите лица, така както и да бди за независимостта на Съдилищата и да цели с това обществения интерес.
2. Прокуратурата упражнява своите функции с помоща на собствени органи съгласно принципите на единство на дейностите и йерархичната зависимост, като във всички случаи се подчинява на законността и непристрастността.

3. La ley regulará el estatuto orgánico del Ministerio Fiscal.
4. El Fiscal General del Estado será nombrado por el Rey, a propuesta del Gobierno, oído el Consejo General del Poder Judicial.

Artículo 125

Los ciudadanos podrán ejercer la acción popular y participar en la Administración de Justicia mediante la institución del Jurado, en la forma y con respecto a aquellos procesos penales que la ley determine, así como en los Tribunales consuetudinarios y tradicionales.

Artículo 126

La policía judicial depende de los Jueces, de los Tribunales y del Ministerio Fiscal en sus funciones de averiguación del delito y descubrimiento y aseguramiento del delincuente, en los términos que la ley establezca.

Artículo 127

1. Los Jueces y Magistrados así como los Fiscales, mientras se hallen en activo, no podrán desempeñar otros cargos públicos, ni pertenecer a partidos políticos o sindicatos. La ley establecerá el sistema y modalidades de asociación profesional de los Jueces, Magistrados y Fiscales.

2. La ley establecerá el régimen de incompatibilidades de los miembros del poder judicial, que deberá asegurar la total independencia de los mismos.

TÍTULO VII Economía y Hacienda

Artículo 128

1. Toda la riqueza del país en sus distintas formas y sea cual fuere su titularidad está subordinada al interés general.

2. Se reconoce la iniciativa pública en la actividad económica. Mediante ley se podrá reservar al sector público recursos o servicios esenciales, especialmente en caso de monopolio y asimismo acordar la intervención de empresas cuando así lo exigiere el interés general.

Artículo 129

1. La ley establecerá las formas de participación de los interesados en la Seguridad Social y en la actividad de los organismos públicos cuya función afecte directamente a la calidad de la vida o al bienestar general.

2. Los poderes públicos promoverán eficazmente las diversas formas de participación en la empresa y fomentarán, mediante una legislación adecuada, las sociedades cooperativas.

También establecerán los medios que faciliten el acceso de los trabajadores a la propiedad de los medios de producción.

Artículo 130

1. Los poderes públicos atenderán a la modernización y desarrollo de todos los sectores económicos y, en particular, de la agricultura, de la ganadería, de la pesca y de la artesanía, a fin de equiparar el nivel de vida de todos los españoles.

3. Законът ще регулира специалния статут на Прокуратурата.
4. Главният прокурор на Държавата ще бъде назначен от Краля по предложение на Правителството, след изслушване на Главния Съвет на Съдебната Власт.

Член 125

Гражданите ще могат да упражняват народната акция и да участват в Съдебната Администрация, като съдебни заседатели във формата и относно онези наказателни процеси които закона определи, така както и в обичайните и традиционни съдилища.

Член 126

Съдебната полиция зависи от Съдиите, от Съдилищата и от Прокуратурата във функциите си на разследване на престъплението и разкриване и осигуряване на престъпника в границите определени от закона.

Член 127

1. Съдиите и Прокурорите, докато се намират на работа не ще могат да изпълняват други обществени длъжности, нито да принадлежат на политически партии или синдикати. Законът ще установи системата и особеностите на професионалните асоциации на Съдиите и на Прокурорите.

2. Законът ще установи режима на несъвместимости на членовете на съдебната власт, като трябва да осигури пълната независимост на същите.

ДЯЛ VII Икономика и Финанси

Член 128

1. Цялото богатство на страната в своите различни форми и независимо от неговия собственик е подчинено на общите интереси.

2. Признава се обществената инициатива в икономическата дейност. Посредством закон може да се запазят за държавният сектор ресурси или съществени услуги, особено в случаи на монопол, като също така се съгласува влизането във фирми ако така го изисква обществения интерес.

Член 129

1. Законът ще установи формите за участие на заинтересованите лица в здравното осигуряване и в дейността на публичните органи, чиято функция засяга пряко качеството на живот или общото благоденствие.

2. Държавните власти ще провеждат ефикасно различните форми на участие на фирмите и ще съдействат, посредством подходящо законодателство кооперативните дружества.

Също ще установят средствата, които да улеснят влизането на работниците в средствата за производство.

Член 130

1. Държавните власти ще вземат под внимание модернизиранието и развитието на всички икономически сектори, особено селското стопанство, животновъдството, риболова и занаятчийството, с цел да изравнят жизненото равнище на всички испанци.

2. Със същата цел ще се предостави специално третиране на планинските зони.

2. Con el mismo fin, se dispensará un tratamiento especial a las zonas de montaña.

Artículo 131

1. El Estado, mediante ley, podrá planificar la actividad económica general para atender a las necesidades colectivas, equilibrar y armonizar el desarrollo regional y sectorial y estimular el crecimiento de la renta y de la riqueza y su más justa distribución.

2. El Gobierno elaborará los proyectos de planificación, de acuerdo con las previsiones que le sean suministradas por las Comunidades Autónomas y el asesoramiento y colaboración de los sindicatos y otras organizaciones profesionales, empresariales y económicas. A tal fin se constituirá un Consejo, cuya composición y funciones se desarrollarán por ley.

Artículo 132

1. La ley regulará el régimen jurídico de los bienes de dominio público y de los comunales, inspirándose en los principios de inalienabilidad, imprescriptibilidad e inembargabilidad, así como su desafectación.

2. Son bienes de dominio público estatal los que determine la ley y, en todo caso, la zona marítimo-terrestre, las playas, el mar territorial y los recursos naturales de la zona económica y la plataforma continental.

3. Por ley se regularán el Patrimonio del Estado y el Patrimonio Nacional, su administración, defensa y conservación.

Artículo 133

1. La potestad originaria para establecer los tributos corresponde exclusivamente al Estado, mediante ley.

2. Las Comunidades Autónomas y las Corporaciones locales podrán establecer y exigir tributos, de acuerdo con la Constitución y las leyes.

3. Todo beneficio fiscal que afecte a los tributos del Estado deberá establecerse en virtud de ley.

4. Las administraciones públicas sólo podrán contraer obligaciones financieras y realizar gastos de acuerdo con las leyes.

Artículo 134

1. Corresponde al Gobierno la elaboración de los Presupuestos Generales del Estado y a las Cortes Generales, su examen, enmienda y aprobación.

2. Los Presupuestos Generales del Estado tendrán carácter anual, incluirán la totalidad de los gastos e ingresos del sector público estatal y en ellos se consignará el importe de los beneficios fiscales que afecten a los tributos del Estado.

3. El Gobierno deberá presentar ante el Congreso de los Diputados los Presupuestos Generales del Estado al menos tres meses antes de la expiración de los del año anterior.

4. Si la Ley de Presupuestos no se aprobara antes del primer día del ejercicio económico correspondiente, se considerarán automáticamente prorrogados los Presupuestos del ejercicio anterior hasta la aprobación de los nuevos.

5. Aprobados los Presupuestos Generales del Estado, el Gobierno podrá presentar proyectos de ley que impliquen aumento del gasto público o disminución de los ingresos correspondientes al mismo ejercicio presupuestario.

6. Toda proposición o enmienda que suponga aumento de los créditos o disminución de los ingresos presupuestarios requerirá la conformidad del Gobierno para su tramitación.

2. Със същата цел ще се предостави специално третиране на планинските зони.

Член 131

1. Държавата, посредством закон, ще може да планира общата икономическа дейност, за да вземе под внимание общите нужди, хармонизирането на регионалното и секториалното развитие и стимулиране на растежа на доходите и богатствата и тяхното най-добро разпределение.

2. Правителството ще изработи проекти на планиране, съгласно прогнозите които му бъдат доставени от Автономните Области, както и съветите и сътрудничество оказано от синдикатите и другите професионални, предприемачески и икономически организации. С тази цел ще бъде създаден един Съвет, чиито състав и функции ще се разработят чрез закон.

Член 132

1. Законът ще регулира правния режим на общественото и общинското имущество, основавайки се на принципите на неотчуждаемост, неизпадане в давност, нито в запор, така както и неговата принадлежност.

2. Държавни имущества са тези които законът определи, и във всички случаи морско-земната зона, плажовете, морските териториални води и натуралните ресурси на икономическата зона и териториалната платформа.

3. Чрез закон ще се регулира Държавното и Националното Имущество, неговото управление, защита и съхранение.

Член 133

1. Първоначалното пълномощие за установяване на данъци е изключително на Държавата, посредством закон.

2. Автономните Области и Местните Корпорации могат да установяват и изискват данъци съгласно Конституцията и Законите.

3. Всички данъчни облаги които засягат данъците на Държавата трябва да се установяват със закон.

4. Публичните администрации ще могат да поемат финансови задължения и да осъществяват разходи само съгласно закона.

Член 134

1. Съответства на Правителството да изработи общия бюджет на Държавата, а на Генералните Кортеси обсъждането, поправките и приемането му.

2. Общия бюджет на Държавата ще има годишен характер, като включва всички разходи и доходи на държавния обществен сектор и в него ще се посочват данъчните облаги, които засягат държавните данъци.

3. Правителството трябва да представи пред Конгреса на Депутатите Държавния бюджет най-малко три месеца преди изтичане на този от предишната година.

4. Ако Законът за бюджета не се приеме преди първия ден на съответната бюджетна година, ще се счете автоматично продължен бюджета за предишната година до приемане на новия.

5. След като е приет общия държавен бюджет, Правителството ще може да представя проекти за закони, които включват увеличаване на обществените разходи или намаление на постъпленията отнасящи се за същата бюджетна година.

6. Всички предложения или поправки които предполагат увеличение на кредитите или намаление на бюджетните постъпления ще изискват съгласието на Правителството за тяхното разглеждане.

7. La Ley de Presupuestos no puede crear tributos. Podrá modificarlos cuando una ley tributaria sustantiva así lo prevea.

Artículo 135

1. El Gobierno habrá de estar autorizado por ley para emitir Deuda Pública o contraer crédito.

2. Los créditos para satisfacer el pago de intereses y capital de la Deuda Pública del Estado se entenderán siempre incluidos en el estado de gastos de los presupuestos y no podrán ser objeto de enmienda o modificación, mientras se ajusten a las condiciones de la ley de emisión.

Artículo 136

1. El Tribunal de Cuentas es el supremo órgano fiscalizador de las cuentas y de la gestión económica de Estado, así como del sector público.

Dependerá directamente de las Cortes Generales y ejercerá sus funciones por delegación de ellas en el examen y comprobación de la Cuenta General del Estado.

2. Las cuentas del Estado y del sector público estatal se rendirán al Tribunal de Cuentas y serán censuradas por éste.

El Tribunal de Cuentas, sin perjuicio de su propia jurisdicción, remitirá a las Cortes Generales un informe anual en el que, cuando proceda, comunicará las infracciones o responsabilidades en que, a su juicio, se hubiere incurrido.

3. Los miembros del Tribunal de Cuentas gozarán de la misma independencia e inamovilidad y estarán sometidos a las mismas incompatibilidades que los Jueces.

4. Una ley orgánica regulará la composición, organización y funciones del Tribunal de Cuentas.

TÍTULO VIII

De la Organización Territorial del Estado

CAPÍTULO PRIMERO

Principios Generales

Artículo 137

El Estado se organiza territorialmente en municipios, en provincias y en las Comunidades Autónomas que se constituyan. Todas estas entidades gozan de autonomía para la gestión de sus respectivos intereses.

Artículo 138

1. El Estado garantiza la realización efectiva del principio de solidaridad consagrado en el artículo 2 de la Constitución, velando por el establecimiento de un equilibrio económico, adecuado y justo entre las diversas partes del territorio español, y atendiendo en particular a las circunstancias del hecho insular.

2. Las diferencias entre los Estatutos de las distintas Comunidades Autónomas no podrán implicar, en ningún caso, privilegios económicos o sociales.

Artículo 139

1. Todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado.

7. Законът за бюджета не може да създава данъци. Може да ги променя когато един съществен данъчен закон така го предвижда.

Член 135

1. Правителството трябва да бъде упълномощено от закона за да издава държавен дълг или да съкращава кредита.

2. Кредитите за задоволяване на изплащането на лихви и капитали на държавния дълг на страната ще се считат винаги включени в състоянието на разходи на бюджета и не могат да бъдат поправяни или променяни докато се нагласят към условията на закона за издаване.

Член 136

1. Сметната Палата е най-висшия орган за контрол на сметките и на икономическото управление на държавата, както и на обществения сектор.

Ще зависи директно от Генералните Кортеси и ще упражнява своите функции чрез делегиране от страна на същите, относно преглеждането и проверяването на общите сметки на Държавата.

2. Държавните сметки и тези на държавния обществен сектор ще се предават на Сметната Палата и ще бъдат цензурирани от нея. Сметната палата без засягане на своята собствена юрисдикция, ще изпраща до Генералните Кортеси годишна информация в която, когато следва, ще известява нарушенията или отговорностите които според нея са забелязани.

3. Членовете на Сметната Палата ще се ползват със същата независимост и несменяемост и ще бъдат подложени на същата несъвместимост както Съдиите.

4. Специален закон ще регулира съдържанието, организацията и функциите на Сметната палата.

ДЯЛ VIII

За Териториалната Организация на Държавата

ГЛАВА ПЪРВА

Основни принципи

Член 137

Държавата се организира териториално в общините, в провинциите, и в Автономните Области, които се създадат. Всички тези единици притежават автономност при управлението на своите съответни интереси.

Член 138

1. Държавата гарантира ефективното реализиране на принципа на солидарност посочен в член 2 от Конституцията, като бди за установяването на една подходяща и справедлива икономическа равновесеност между различните части на испанската територия, и имайки предвид особените обстоятелства на островите.

2. Различията между Статутите на различните Автономни Области не могат да включват в никакъв случай икономически или социални привилегии.

Член 139

1. Всички испанци имат еднакви права и задължения, в която и да е част от територията на Испания.

2. Ninguna autoridad podrá adoptar medidas que directa o indirectamente obstaculicen la libertad de circulación y establecimiento de las personas y la libre circulación de bienes en todo el territorio español.

CAPÍTULO SEGUNDO De la Administración Local

Artículo 140

La Constitución garantiza la autonomía de los municipios. Estos gozarán de personalidad jurídica plena. Su gobierno y administración corresponde a sus respectivos Ayuntamientos, integrados por los Alcaldes y los Concejales. Los Concejales serán elegidos por los vecinos del municipio mediante sufragio universal, igual, libre, directo y secreto, en la forma establecida por la ley. Los Alcaldes serán elegidos por los Concejales o por los vecinos. La ley regulará las condiciones en las que proceda el régimen del concejo abierto.

Artículo 141

1. La provincia es una entidad local con personalidad jurídica propia, determinada por la agrupación de municipios y división territorial para el cumplimiento de las actividades del Estado. Cualquier alteración de los límites provinciales habrá de ser aprobada por las Cortes Generales mediante ley orgánica.

2. El Gobierno y la administración autónoma de las provincias estarán encomendados a Diputaciones u otras Corporaciones de carácter representativo.

3. Se podrán crear agrupaciones de municipios diferentes de la provincia.

4. En los archipiélagos, las islas tendrán además su administración propia en forma de Cabildos o Consejos.

Artículo 142

La Haciendas locales deberán disponer de los medios suficientes para el desempeño de las funciones que la ley atribuye a las Corporaciones respectivas y se nutrirán fundamentalmente de tributos propios y de participación en los del Estado y de las Comunidades Autónomas.

CAPÍTULO TERCERO De las Comunidades Autónomas

Artículo 143

1. En el ejercicio del derecho a la autonomía reconocido en el artículo 2 de la Constitución, las provincias limítrofes con características históricas, culturales y económicas comunes, los territorios insulares y las provincias con entidad regional histórica podrán acceder a su autogobierno y constituirse en Comunidades Autónomas con arreglo a lo previsto en este Título y en los respectivos Estatutos.

2. La iniciativa del proceso autonómico corresponde a todas las Diputaciones interesadas o al órgano interinsular correspondiente y a las dos terceras partes de los municipios cuya población represente, al menos, la mayoría del censo electoral de cada provincia o isla.

2. Никаква власт не може да взима мерки, които пряко или непряко възпрепятстват свободата на движение и установяването на хората и свободното движение на стоки в цялата испанска територия.

ГЛАВА ВТОРА За Местната Администрация

Член 140

Конституцията гарантира автономията на всички общини. Тези се ползват с пълна юридическа индивидуалност. Тяхното управление и администрация е компетенция на съответните Кметства, съставени от Кметовете и Съветниците. Съветниците ще бъдат избирани от местните жители, чрез универсално, равностойно, свободно, пряко и тайно гласуване, по начин определен в закона. Кметовете ще бъдат избирани от съветниците или от местните жители. Законът ще регулира условията съгласно които ще се следва режима на отворен съвет.

Член 141

1. Провинцията е местна единица със собствена юридическа индивидуалност, орделена от обединяването на общините и териториалното разделяне с цел изпълнението на дейностите на Държавата.

2. Правителството и автономната администрация на провинциите ще бъдат в ръцете на Депутациите или други Корпорации с представителен характер.

3. Ще могат да се създават организации от общини различни от провинцията.

4. На архипелазите, островите ще имат и своя собствена администрация във формата на Кабилдо или Съвети.

Член 142

Местните данъчни администрации ще трябва да разполагат с достатъчно средства за изпълнение на функциите които законът определя на съответните корпорации и ще се издържат основно от собствените данъци и от участието си в тези на Държавата и на Автономните Области.

ГЛАВА ТРЕТА За Автономните Области

Член 143

1. При упражняване на правото на автономия, признато в член 2 от Конституцията, граничните провинции, с общи културни, исторически и икономически характеристики, островните територии и провинциите с областен исторически облик биха могли да избират свое самоуправление и да се превърнат в Автономни Области, съгласно предвиденото в този Дял и в съответните статuti.

2. Инициативата на автономния процес съответства на всички заинтересовани Депутации или на съответния междуостровен орган и на две трети от общините, чието население представлява най-малко мнозинството на избирателния ценз на всяка провинция или остров.

Estos requisitos deberán ser cumplidos en el plazo de seis meses desde el primer acuerdo adoptado al respecto por alguna de las Corporaciones locales interesadas.

3. La iniciativa, en caso de no prosperar, solamente podrá reiterarse pasados cinco años.

Artículo 144

Las Cortes Generales, mediante ley orgánica, podrán, por motivos de interés nacional:

a) Autorizar la constitución de una comunidad autónoma cuando su ámbito territorial no supere el de una provincia y no reúna las condiciones del apartado 1 del artículo 143.

b) Autorizar o acordar, en su caso, un Estatuto de autonomía para territorios que no estén integrados en la organización provincial.

c) Sustituir la iniciativa de las Corporaciones locales a que se refiere el apartado 2 del artículo 143.

Artículo 145

1. En ningún caso se admitirá la federación de Comunidades Autónomas.

2. Los Estatutos podrán prever los supuestos, requisitos y términos en que las Comunidades Autónomas podrán celebrar convenios entre sí para la gestión y prestación de servicios propios de las mismas, así como el carácter y efectos de la correspondiente comunicación a las Cortes Generales. En los demás supuestos, los acuerdos de cooperación entre las Comunidades Autónomas necesitarán la autorización de las Cortes Generales.

Artículo 146

El proyecto de Estatuto será elaborado por una asamblea compuesta por los miembros de la Diputación u órgano interinsular de las provincias afectadas y por los Diputados y Senadores elegidos en ellas y será elevado a las Cortes Generales para su tramitación como ley.

Artículo 147

1. Dentro de los términos de la presente Constitución, los Estatutos serán la norma institucional básica de cada Comunidad Autónoma y el Estado los reconocerá y amparará como parte integrante de su ordenamiento jurídico.

2. Los Estatutos de autonomía deberán contener:

a) La denominación de la Comunidad que mejor corresponda a su identidad histórica.

b) La delimitación de su territorio.

c) La denominación, organización y sede de las instituciones autónomas propias.

d) Las competencias asumidas dentro del marco establecido en la Constitución y las bases para el traspaso de los servicios correspondientes a las mismas.

3. La reforma de los Estatutos se ajustará al procedimiento establecido en los mismos y requerirá, en todo caso, la aprobación por las Cortes Generales, mediante ley orgánica.

Artículo 148

1. Las Comunidades Autónomas podrán asumir competencias en las siguientes materias:

Тези условия трябва да бъдат изпълнени в срок от 6 месеца от първото прието споразумение от някоя от заинтересованите местни корпорации.

3. Инициативата в случай че не успее, единствено може да се повтори след пет години.

Член 144

Генералните Кортеси, чрез специален закон, ще могат с мотиви от национален интерес:

a) Да разрешават създаването на автономна област когато нейния териториален обхват не надвишава една провинция и не отговаря на условията на алинея 1 от член 143.

b) Да разрешават или определят, в съответния случай, Статут на автономия за територии, които не са включени в организацията на провинцията.

в) Да заместват инициативата на Местните Корпорации за кото става въпрос в алинея 2 на член 143.

Член 145

1. В никакъв случай не ще се приема федерацията на Автономни Области.

2. Статутите могат да предвидят случаи, изисквания и условия в които Автономните Области могат да сключват споразумения между себе си с цел даването на услуги за самите себе си, така както да изяснят характера и ефектите на съответното уведомяване на Генералните Кортеси. В останалите случаи, споразуменията за сътрудничество между Автономни Области ще изискват разрешението на Генералните Кортеси.

Член 146

Проектът на Статут ще бъде изработен от една асамблея съставена от членове на Депутацията или междуостровния орган на засегнатите провинции и от Депутатите и Сенаторите избрани в същите, и ще бъде предаден на Генералните Кортеси за неговото превръщане в закон.

Член 147

1. В границите на настоящата Конституция, Статутите ще бъдат основната институционална норма на всяка Автономна Област и Държавата ще ги признава и защитава като неразделна част от правното законодателство.

2 Статутите на Автономия ще трябва да съдържат:

a) Наименованието на Областта, което най-добре отговаря на нейната историческа идентичност.

b) Ограничението на нейната територия.

в) Наименованието, организацията и седалищата на своите автономни институции.

г) Компетенциите поети в рамките установени в Конституцията и основите за прехвърляне на службите съответстващи на същите.

3. Реформата на Статутите ще се вмести в процедурата установена в същите и ще изисква във всички случаи приемането и от Генералните Кортеси, чрез специален закон.

Член 148

1. Автономните области ще могат да поемат компетенции в следните материи:

- 1.ª Organización de sus instituciones de autogobierno.
 - 2.ª Las alteraciones de los términos municipales comprendidos en su territorio y, en general, las funciones que correspondan a la Administración del Estado sobre las Corporaciones locales y cuya transferencia autorice la legislación sobre Régimen Local.
 - 3.ª Ordenación del territorio, urbanismo y vivienda.
 - 4.ª Las obras públicas de interés de la Comunidad Autónoma en su propio territorio.
 - 5.ª Los ferrocarriles y carreteras cuyo itinerario se desarrolle íntegramente en el territorio de la Comunidad Autónoma y, en los mismos términos, el transporte desarrollado por estos medios o por cable.
 - 6.ª Los puertos de refugio, los puertos y aeropuertos deportivos y, en general, los que no desarrollen actividades comerciales.
 - 7.ª La agricultura y ganadería, de acuerdo con la ordenación general de la economía.
 - 8.ª Los montes y aprovechamientos forestales.
 - 9.ª La gestión en materia de protección del medio ambiente.
 - 10.ª Los proyectos, construcción y explotación de los aprovechamientos hidráulicos, canales y regadíos de interés de la Comunidad Autónoma; las aguas minerales y termales.
 - 11.ª La pesca en aguas interiores, el marisqueo y la acuicultura, la caza y la pesca fluvial.
 - 12.ª Ferias interiores.
 - 13.ª El fomento del desarrollo económico de la Comunidad Autónoma dentro de los objetivos marcados por la política económica nacional.
 - 14.ª La artesanía.
 - 15.ª Museos, bibliotecas y conservatorios de música de interés para la Comunidad Autónoma.
 - 16.ª Patrimonio monumental de interés de la Comunidad Autónoma.
 - 17.ª El fomento de la cultura, de la investigación y, en su caso, de la enseñanza de la lengua de la Comunidad Autónoma.
 - 18.ª Promoción y ordenación del turismo en su ámbito territorial.
 - 19.ª Promoción del deporte y de la adecuada utilización del ocio.
 - 20.ª Asistencia social.
 - 21.ª Sanidad e higiene.
 - 22.ª La vigilancia y protección de sus edificios e instalaciones. La coordinación y demás facultades en relación con las policías locales en los términos que establezca una ley orgánica.
2. Transcurridos cinco años, y mediante la reforma de sus Estatutos, las Comunidades Autónomas podrán ampliar sucesivamente sus competencias dentro del marco establecido en el artículo 149.

Artículo 149

1. El Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias:
 - 1.ª La regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales.
 - 2.ª Nacionalidad, inmigración, emigración, extranjería y derecho de asilo.

- 1.ª Организацията на своите институции за самоуправление.
 - 2.ª Измененията на границите на общините, намиращи се в тяхната територия и функциите, които съответстват на Държавната Администрация относно местните Корпорации и чието трансфериране разрешава законодателството за Местния Режим.
 - 3.^a Поддръждането на територията, благоустройството и жилищата.
 - 4.^a Обществените строежи в интерес на Автономната Област в нейната собствена територия:
 - 5.^a Железопътните линии и пътищата, чиито маршрут се развива изцяло в територията на Автономната Област и в същите граници, транспорта развит върху тези средства или чрез кабел.
 - 6.^a Пристанищата, спортните пристанища и летища и също тези които не развиват търговска дейност.
 - 7.^a Селското стопанство и животновъдството, съгласно общото регулиране на икономиката.
 - 8.^a Планините и използването на горите.
 - 9.^a Управлението в материя на защитата на околната среда.
 - 10.^a Проектите, строежите и експлоатацията на водните източници, канали и поливни площи от интерес за Автономната Област; минералните и изворните води.
 - 11.^a Риболовът във вътрешните води, ловът, събирането и отглеждането на растения и животни във вода, ловът и речният риболов.
 - 12.^a Вътрешните панаири.
 - 13.^a Поощряването на икономическото развитие на Автономната Област, в рамките на набелязаните цели от националната икономическа политика.
 - 14.^a Занаятчийството.
 - 15.^a Музеи, библиотеки и музикални консерватории от интерес за Автономната Област.
 - 16.^a Монументалното наследство от интерес за Автономната Област.
 - 17.^a Поощряването на културата, на изследователската дейност, и в съответния случай, на изучаването на езика на Автономната Област.
 - 18.^a Поощряването и организирането на туризма в границите на Областта.
 - 19.^a Поощряването на спорта и на адекватното използване на свободното време.
 - 20.^a Социалното обслужване.
 - 21.^a Здравеопазването и хигиената.
 - 22.^a Охраната и защитата на техните сгради и инсталации. Координацията и останалите пълномощия във връзка с местната полиция, съгласно условията установени в специален закон.
2. След като изминат пет години, и чрез реформа на техните Статути, Автономните Области ще могат да продължават да разширяват своите компетенции, в рамките установени в член 149.

Член 149

1. Държавата има изключителна компетенция върху следните материи:
 - 1.^a Регулирането на основните условия, които гарантират равенството на всички испанци в упражнението им на правата и в изпълнението им на конституционните задължения.
 - 2.ª Гражданството, имиграцията, емиграцията, чужденците и правото на убежище.

- 3.ª Relaciones internacionales.
- 4.ª Defensa y Fuerzas Armadas.
- 5.ª Administración de Justicia.
- 6.ª Legislación mercantil, penal y penitenciaria; legislación procesal, sin perjuicio de las necesarias especialidades que en este orden se deriven de las particularidades del derecho sustantivo de las Comunidades Autónomas.
- 7.ª Legislación laboral; sin perjuicio de su ejecución por los órganos de las Comunidades Autónomas.
- 8.ª Legislación civil, sin perjuicio de la conservación, modificación y desarrollo por las Comunidades Autónomas de los derechos civiles, forales o especiales, allí donde existan.
- En todo caso, las reglas relativas a la aplicación y eficacia de las normas jurídicas, relaciones jurídico-civiles relativas a las formas de matrimonio, ordenación de los registros e instrumentos públicos, bases de las obligaciones contractuales, normas para resolver los conflictos de leyes y determinación de las fuentes del derecho, con respeto, en este último caso, a las normas de derecho foral o especial.
- 9.ª Legislación sobre propiedad intelectual e industrial.
- 10.ª Régimen aduanero y arancelario; comercio exterior.
- 11.ª Sistema monetario: divisas, cambio y convertibilidad; bases de la ordenación de crédito, banca y seguros.
- 12.ª Legislación sobre pesas y medidas, determinación de la hora oficial.
- 13.ª Bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica.
- 14.ª Hacienda general y Deuda del Estado.
- 15.ª Fomento y coordinación general de la investigación científica y técnica.
- 16.ª Sanidad exterior. Bases y coordinación general de la sanidad. Legislación sobre productos farmacéuticos.
- 17.ª Legislación básica y régimen económico de la Seguridad Social, sin perjuicio de la ejecución de sus servicios por las Comunidades Autónomas.
- 18.ª Las bases del régimen jurídico de las Administraciones públicas y del régimen estatutario de sus funcionarios que, en todo caso, garantizarán a los administrados un tratamiento común ante ellas; el procedimiento administrativo común, sin perjuicio de las especialidades derivadas de la organización propia de las Comunidades Autónomas; legislación sobre expropiación forzosa; legislación básica sobre contratos y concesiones administrativas y el sistema de responsabilidad de todas las Administraciones públicas.
- 19.ª Pesca marítima, sin perjuicio de las competencias que en la ordenación del sector se atribuyan a las Comunidades Autónomas.
- 20.ª Marina mercante y abanderamiento de buques; iluminación de costas y señales marítimas; puertos de interés general; aeropuertos de interés general; control del espacio aéreo, tránsito y transporte aéreo, servicio meteorológico y matriculación de aeronaves.
- 21.ª Ferrocarriles y transportes terrestres que transcurran por el territorio de más de una Comunidad Autónoma; régimen general de comunicaciones; tráfico y circulación de vehículos a motor; correos y telecomunicaciones; cables aéreos, submarinos y radio-comunicación.
- 22.ª La legislación, ordenación y concesión de recursos y aprovechamientos hidráulicos cuando las aguas discurran por más de una Comunidad Autónoma, y la autoriza-

- 3.ª Международните отношения.
- 4.ª Отбраната и Въоръжените Сили.
- 5.ª Съдебната Администрация.
- 6.ª Търговското, наказателното и затворническото законодателство, без да се засягат нужните особености, които в тези материи произхождат от особеностите на същественото Право на Автономните Области.
- 7.^a Работното законодателство, без да се засяга изпълнението на същото от органите на Автономните Области.
- 8.^a Гражданското законодателство, без да се засяга съхраняването, изменението и разработването му от страна на Автономните Области на гражданските, форалните или специалните права, там където съществуват.
- Във всички случаи, правилата отнасящи се до прилагането и ефикасност на правните норми, правно-гражданските отношения относно формите на брак, регулирането на публичните регистри и инструменти, основите на договорните задължения, нормите за разрешаване на конфликти при закони и определянето на източниците на Правото, с уважение, в последния случай, на нормите на форалното и специалното право.
- 9.^a Законодателството относно интелектуалната и индустриалната собственост.
- 10.^a Митническият и тарифен режим; външната търговия.
- 11.^a Монетарната система: валута, обмяна и конвертируемост; основите на регулирането на кредитите, банките и застраховките.
- 12.^a Законодателството относно тегло и мярки, определянето на официалното време.
- 13.^a Основи и координация на общото планиране на икономическата дейност.
- 14.^a Общата данъчна система и Държавния Дълг.
- 15.^a Поощряване и обща координация на научното и техническото изследване.
- 16.^a Външното здравоспазване. Основите и общата координация на здравоспазването. Законодателството относно фармацевтичните продукти.
- 17.^a Основното законодателство и икономическия режим на Социалното Осигуряване, без да се засяга изпълнението на неговите услуги от Автономните Области.
- 18.^a Основите на правния режим на публичните Администрации и на статутния режим на неуните служители, които, във всички случаи, ще гарантират на администрираните едно общо третиране пред същите; общото административно производство, без да се засягат особеностите произхождащи от самата организация на Автономните Области; законодателството относно силовото отчуждаване; основното законодателство относно административните договори и концесии и системата на отговорност на всички публични Администрации.
- 19.^a Морският риболов, без да се засягат компетенциите, които при регулирането се приписват на Автономните Области.
- 20.^a Търговското мореплаване и регистрирането на кораби; илюминирането на бреговете и морските обозначения; пристанищата от общ интерес; летищата от общ интерес; контрола на въздушното пространство, транзита и въздушния транспорт, метеорологичните услуги и регистрирането на самолети.
- 21.^a Железопътните линии и земния транспорт по територията на повече от една Автономна Област; общия режим на Съобщенията; пътния транспорт и движението на моторни превозни средства; пощите и телекомуникациите; въздушните, подводните и радиокомуникационните кабели;
- 22.ª Законодателството, подреждането и концесията на водни ресурси и залежи,

ción de las instalaciones eléctricas cuando su aprovechamiento afecte a otra Comunidad o el transporte de energía salga de su ámbito territorial.

23.ª Legislación básica sobre protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de las Comunidades Autónomas de establecer normas adicionales de protección. La legislación básica sobre montes, aprovechamientos forestales y vías pecuarias.

24.ª Obras públicas de interés general o cuya realización afecte a más de una Comunidad Autónoma.

25.ª Bases de régimen minero y energético.

26.ª Régimen de producción, comercio, tenencia y uso de armas y explosivos.

27.ª Normas básicas del régimen de prensa, radio y televisión y, en general, de todos los medios de comunicación social, sin perjuicio de las facultades que en su desarrollo y ejecución correspondan a las Comunidades Autónomas.

28.ª Defensa del patrimonio cultural, artístico y monumental español contra la exportación y la expoliación; museos, bibliotecas y archivos de titularidad estatal, sin perjuicio de su gestión por parte de las Comunidades Autónomas.

29.ª Seguridad pública, sin perjuicio de la posibilidad de creación de policías por las Comunidades Autónomas en la forma que se establezca en los respectivos Estatutos en el marco de lo que disponga una ley orgánica.

30.ª Regulación de las condiciones de obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales y normas básicas para el desarrollo del artículo 27 de la Constitución, a fin de garantizar el cumplimiento de las obligaciones de los poderes públicos en esta materia.

31.ª Estadística para fines estatales.

32.ª Autorización para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum.

2. Sin perjuicio de las competencias que podrán asumir las Comunidades Autónomas, el Estado considerará el servicio de la cultura como deber y atribución esencial y facilitará la comunicación cultural entre las Comunidades Autónomas, de acuerdo con ellas.

3. La materias no atribuidas expresamente al Estado por esta Constitución podrán corresponder a las Comunidades Autónomas, en virtud de sus respectivos Estatutos. La competencia sobre las materias que no se hayan asumido por los Estatutos de Autonomía corresponderá al Estado, cuyas normas prevalecerán, en caso de conflicto, sobre las de las Comunidades Autónomas en todo lo que no esté atribuido a la exclusiva competencia de éstas. El derecho estatal será, en todo caso, supletorio del derecho de las Comunidades Autónomas.

Artículo 150

1. Las Cortes Generales, en materias de competencia estatal, podrán atribuir a todas o a alguna de las Comunidades Autónomas la facultad de dictar, para sí mismas, normas legislativas en el marco de los principios, bases y directrices fijados por una ley estatal. Sin perjuicio de la competencia de los Tribunales, en cada ley marco se establecerá la modalidad del control de las Cortes Generales sobre estas normas legislativas de las Comunidades Autónomas.

2. El Estado podrá transferir o delegar en las Comunidades Autónomas, mediante ley orgánica, facultades correspondientes a materia de titularidad estatal que por su pro-

когато водите преминават през повече от една Автономна Област, и разрешаването на електрически станции, когато тяхното използване засяга друга Автономна Област или транспорта на енергия излиза от нейния териториален обхват.

23.^a Основното законодателство за защита на околната среда, без да се засягат пълномощията на Автономните Области относно установяването на допълнителни норми за защита. Основното законодателство относно планините, горското използване и пътищата за добитък.

24.^a Обществените строежи от общ интерес или чието извършване засяга повече от една Автономна Област.

25.^a Основите на режима за мините и енергетиката.

26.^a Режима на фабрикуване, търговия, притежаване и използване на оръжия и експлозиви.

27.^a Основните норми на режима за пресата, радиото и телевизията и също на всички средства за обществена комуникация, без да се засягат пълномощията за разработване и изпълняване, които принадлежат на Автономните Области.

28.^a Защитата на културалното, артистичното и монументалното богатство срещу изнасяне и ограбване; музеите, библиотеките и държавните архиви, без да се засяга тяхното управление от страна на Автономните Области.

29.^a Публичната сигурност, без да се засягавъзможността за създаване на полиция от Автономните Области във формата установена в съответните Статути в рамките на установеното в специален закон.

30.^a Регулирането на условията за получаване, издаване и преработване на учебни и професионални дипломи и основните норми за разработване на член 27 от Конституцията, с цел да се гарантира изпълняването на задълженията от страна на публичните власти в тази материя.

31.^a Статистиката за държавни цели.

32.^a Разрешението за свикването на народни консултации чрез референдум.

2. Без да се засягат компетенциите които могат да бъдат поети от Автономните Области, Държавата ще вземе предвид услугата относно културата като основно задължение и пълномощие и ще улеснява културалната комуникация между Автономните Области, съгласно с тях.

3. Материите не приписани изрично на Държавата от тази Конституция ще могат да принадлежат на Автономните Области, съгласно техните съответни Статути. Компетенцията върху тези материи, които не са поети от Статутите на Автономията ще принадлежи на Държавата, чиито нормище имат предимство, в случаю на конфликт, спрямо тези на Автономните Области във всичко косто не е приписано изрично в компетенцията на тези. Държавното Право ще бъде във всички случаи допълващо спрямо Правото на Автономните Области.

Член 150

1. Генералните Кортеси, в материите от държавна компетенция, могат да приписват на всички или на някои от Автономните Области пълномощието да издават за себе си законодателни норми в рамките на принципите, основите и директрисите определени в държавен закон. Без да се засяга компетенцията на Съдилищата, във всеки рамков закон ще се установява начинът на контрол от страна на Генералните Кортеситотно тези законодателни норми на Автономните Области.

2. Държавата може да приписва или делегира на Автономните Области, чрез специален закон, пълномощия от държавна материя, чието естество позволява те да

пиа naturaleza sean susceptibles de transferencia o delegación. La ley preverá en cada caso la correspondiente transferencia de medios financieros, así como las formas de control que se reserve el Estado.

3. El Estado podrá dictar leyes que establezcan los principios necesarios para armonizar las disposiciones normativas de las Comunidades Autónomas, aun en el caso de materias atribuidas a la competencia de éstas, cuando así lo exija el interés general. Corresponde a las Cortes Generales, por mayoría absoluta de cada Cámara, la apreciación de esta necesidad.

Artículo 151

1. No será preciso dejar transcurrir el plazo de cinco años, a que se refiere el apartado 2 del artículo 148, cuando la iniciativa del proceso autonómico sea acordada dentro del plazo del artículo 143.2, además de por las Diputaciones o los órganos interinsulares correspondientes, por las tres cuartas partes de los municipios de cada una de las provincias afectadas que representen, al menos, la mayoría del censo electoral de cada una de ellas y dicha iniciativa sea ratificada mediante referéndum por el voto afirmativo de la mayoría absoluta de los electores de cada provincia en los términos que establezca una ley orgánica.

2. En el supuesto previsto en el apartado anterior, el procedimiento para la elaboración del Estatuto será el siguiente:

1.º El Gobierno convocará a todos los Diputados y Senadores elegidos en las circunscripciones comprendidas en el ámbito territorial que pretenda acceder al autogobierno, para que se constituyan en Asamblea, a los solos efectos de elaborar el correspondiente proyecto de Estatuto de autonomía, mediante el acuerdo de la mayoría absoluta de sus miembros.

2.º Aprobado el proyecto de Estatuto por la Asamblea de Parlamentarios, se remitirá a la Comisión Constitucional del Congreso, la cual, dentro del plazo de dos meses, lo examinará con el concurso y asistencia de una delegación de la Asamblea proponente para determinar de común acuerdo su formulación definitiva.

3.º Si se alcanzare dicho acuerdo, el texto resultante será sometido a referéndum del cuerpo electoral de las provincias comprendidas en el ámbito territorial del proyectado Estatuto.

4.º Si el proyecto de Estatuto es aprobado en cada provincia por la mayoría de los votos válidamente emitidos, será elevado a las Cortes Generales. Los plenos de ambas Cámaras decidirán sobre el texto mediante un voto de ratificación. Aprobado el Estatuto, el Rey lo sancionará y lo promulgará como ley.

5.º De no alcanzarse el acuerdo a que se refiere el apartado 2 de este número, el proyecto de Estatuto será tramitado como proyecto de ley ante las Cortes Generales. El texto aprobado por éstas será sometido a referéndum del cuerpo electoral de las provincias comprendidas en el ámbito territorial del proyectado Estatuto. En caso de ser aprobado por la mayoría de los votos válidamente emitidos en cada provincia, procederá su promulgación en los términos del párrafo anterior.

3. En los casos de los párrafos 4.º y 5.º del apartado anterior, la no aprobación del proyecto de Estatuto por una o varias provincias no impedirá la constitución entre las restantes de la Comunidad Autónoma proyectada, en la forma que establezca la ley orgánica prevista en el apartado 1 de este artículo.

бъдат присписвани или делегирани. Законът ще предвижда във всички случаи съответното присписване на финансови средства, така както и формите на контрол, които Държавата си запазва.

3. Държавата може да издава закони, които да установяват нужните принципи за хармонизиране на нормативните разпоредения на Автономните Области, дори и в случай на материи присписвани като компетенция на тези, когато така го изисква общия интерес. Генералните Кортеси са компетентни, с пълно мнозинство на всяка Камара, да преценят тази необходимост.

Член 151

1. Не ще бъде нужно изтичането на срока от пет години, за който става въпрос в алинея 2 от член 148, когато по инициатива на автономния процес е прието вътре в срока от член 143.2, освен от съответните Депутации или междуостровни органи, от три четвърти от общините на всяка една от засегнатите провинции които представяват, на-малко мнозинството на избирателния ценз във всяка една от тях и упоменатата инициатива бъде ратифицирана чрез референдум с положително гласуване на пълното мнозинство от избирателите във всяка провинция, съгласно условията установени в специален закон.

2. В случая предвиден в предишната алинея, процедурата на изработване на Статута ще бъде следния:

1.º Правителството ще свика всички Депутати и Сенатори избрани в районите намиращи се в териториалния обхват, който иска да има самоуправление, с цел да се съберат в Асамблея с единствената цел за изготвяне на съответния проект за Статут за автономия, чрез съгласието на пълното мнозинство на неуните членове.

2.º Приет проект за Статут от Асамблеята на Парламентаристите, ще се изпрати до Конституционната Комисия на Конгреса, която в срок от два месеца ще го прегледа в присъствието на една делегация на предлагащата Асамблея за да с общо съгласие определят тяхното окончателно решение.

3.º Ако се постигне съгласие, текстът ще бъде подложен на референдум пред избирателното тяло на провинциите намиращи се в териториалния обхват на проекто-Статута.

4.º Ако проектът на Статут не бъде приет във всяка провинция с мнозинството на валидно произнесените гласове, ще бъде представено на Генералните Кортеси. Пленумите на двете Камари ще решат относно текста чрез гласуване за ратификация. Приет Статута, Краля ще му даде сила и ще го обнародва като закон.

5.º в случай, че не се постигне съгласието за което става въпрос в алинея 2, проектът на Статут ще бъде придвижен като проектозакон пред Генералните Кортеси. Пристият текст от същите ще бъде подложен на референдум пред избирателното тяло на провинциите намиращи се в териториалния обхват на проекто-Статута. В случай, че е приет от мнозинството на валидните гласове от всяка провинция, ще следва неговото обнародване съгласно условията от предишната алинея.

3. В случаите от точки 4.º и 5.º от предишната алинея, неприемането на проекта на Статут от една или няколко провинции не ще попречи на създаването на Автономна Област между останалите, във формата установена в специалния закон, предвиден в алинея 1 от този член.

Artículo 152

1. En los Estatutos aprobados por el procedimiento a que se refiere el artículo anterior, la organización institucional autonómica se basará en una Asamblea Legislativa, elegida por sufragio universal, con arreglo a un sistema de representación proporcional que asegure, además, la representación de las diversas zonas del territorio; un Consejo de Gobierno con funciones ejecutivas y administrativas y un Presidente, elegido por la Asamblea, de entre sus miembros, y nombrado por el Rey, al que corresponde la dirección del Consejo de Gobierno, la suprema representación de la respectiva Comunidad y la ordinaria del Estado en aquélla. El Presidente y los miembros del Consejo de Gobierno serán políticamente responsables ante la Asamblea.

Un Tribunal Superior de Justicia, sin perjuicio de la jurisdicción que corresponde al Tribunal Supremo, culminará la organización judicial en el ámbito territorial de la Comunidad Autónoma. En los Estatutos de las Comunidades Autónomas podrán establecerse los supuestos y las formas de participación de aquéllas en la organización de las demarcaciones judiciales del territorio. Todo ello de conformidad con lo previsto en la ley orgánica del poder judicial y dentro de la unidad e independencia de éste.

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 123, las sucesivas instancias procesales, en su caso, se agotarán ante órganos judiciales radicados en el mismo territorio de la Comunidad Autónoma en que esté el órgano competente en primera instancia.

2. Una vez sancionados y promulgados los respectivos Estatutos, solamente podrán ser modificados mediante los procedimientos en ellos establecidos y con referéndum entre los electores inscritos en los censos correspondientes.

3. Mediante la agrupación de municipios limítrofes, los Estatutos podrán establecer circunscripciones territoriales propias, que gozarán de plena personalidad jurídica.

Artículo 153

El control de la actividad de los órganos de las Comunidades Autónomas se ejercerá:

- a) Por el Tribunal Constitucional, el relativo a la constitucionalidad de sus disposiciones normativas con fuerza de ley.
- b) Por el Gobierno, previo dictamen del Consejo de Estado, el del ejercicio de funciones delegadas a que se refiere el apartado 2 del artículo 150.
- c) Por la jurisdicción contencioso-administrativa, el de la administración autónoma y sus normas reglamentarias.
- d) Por el Tribunal de Cuentas, el económico y presupuestario.

Artículo 154

Un Delegado nombrado por el Gobierno dirigirá la Administración del Estado en el territorio de la Comunidad Autónoma y la coordinará, cuando proceda, con la administración propia de la Comunidad.

Artículo 155

1. Si una Comunidad Autónoma no cumpliera las obligaciones que la Constitución u otras leyes le impongan, o actuare de forma que atente gravemente al interés general de España, el Gobierno, previo requerimiento al Presidente de la Comunidad Autónoma y, en el caso de no ser atendido, con la aprobación por mayoría absoluta del Senado, podrá adoptar las medidas necesarias para obligar a aquélla al cumplimiento forzoso de dichas obligaciones o para la protección del mencionado interés general.

Член 152

1. В Статутите приети по процедурата за която става въпрос в предишния член, автономната институционална организация ще се основава върху една Законодателна Асамблея, избрана чрез универсално гласуване, съгласно една система на пропорционална представителност, която да осигури също и представянето на различните зони от територията; един Управителен Съвет с изпълнителни и административни функции и един Председател, избран от Асамблеята и назначен от Краля, измежду нейните членове, на когото принадлежи ръководството на Управителния Съвет, върховното представителство на съответната Област и редовното на Държавата в същата. Председателят и членовете на Управителния Съвет ще бъдат политически отговорни пред Асамблеята.

Един Висш Съд, без да се засяга юрисдикцията на Върховния Съд, ще кулминира съдебната организация в териториалния обхват на Автономната Област. В Статутите на Автономните Области ще могат да се установяват случаите и формите на участие на същите в организирането на съдебните райони на територията. Всичко това ще бъде съгласно предвиденото в специалния закон за съдебната власт, така както и единството и независимостта на същата.

Без да се засяга установеното в член 123, следващите процесуални инстанции, в съответния случай, ще се изчерпват пред съдебните органи намиращи се в самата територия на Автономната Област в която се намира компетентния първоинстанционен орган.

2. След като бъдат обнародвани съответните Статути, единствено могат да бъдат променяни чрез процедурите установени в същите и чрез референдум измежду избирателите вписани в съответните цензове.

3. Чрез групирането на граничещи общини, Статутите ще мигат да установяват собствени териториални окръжия, които ще имат пълна юридическа индивидуалност.

Член 153

Контролът на дейността на органите на Автономните Области ще се упражнява:

- a) От Конституционния Съд, относно конституционността на нейните нормативни разпоредби със сила на закон.
- b) От Правителството, след предварителен доклад на Държавния Съвет, относно упражняването на делегирани функции, за които става въпрос в алинея 2 от член 150.
- в) От съдебно-административната юрисдикция, относно автономната администрация и нейните регламентиращи норми.
- г) От Сметната Палата, относно икономическите и бюджетните въпроси.

Член 154

Представител назначен от Правителството ще ръководи Държавната Администрация в територията на Автономната Област и ще я координира, когато следва, с администрацията на самата Област.

Член 155

1. Ако една Автономна Област не изпълнява задълженията които Конституцията или други закони възлагат, или деуства по форма която тежко атакува общия интерес на Испания, Правителството, след предварително изискване от Председателя на Автономната Област, и в случай че не бъде взето под внимание, със съгласието на пълното мнозинство на Сената, ще може да приема нужните мерки за да задължат същата на силово изпълнение на упоменатите задължения или за защитата на

2. Para la ejecución de las medidas previstas en el apartado anterior, el Gobierno podrá dar instrucciones a todas las autoridades de las Comunidades Autónomas.

Artículo 156

1. Las Comunidades Autónomas gozarán de autonomía financiera para el desarrollo y ejecución de sus competencias con arreglo a los principios de coordinación con la Hacienda estatal y de solidaridad entre todos los españoles.

2. Las Comunidades Autónomas podrán actuar como delegados o colaboradores del Estado para la recaudación, la gestión y la liquidación de los recursos tributarios de aquél, de acuerdo con las leyes y los Estatutos.

Artículo 157

1. Los recursos de las Comunidades Autónomas estarán constituidos por:

a) Impuestos cedidos total o parcialmente por el Estado; recargos sobre impuestos estatales y otras participaciones en los ingresos del Estado.

b) Sus propios impuestos, tasas y contribuciones especiales.

c) Transferencias de un Fondo de Compensación interterritorial y otras asignaciones con cargo a los Presupuestos Generales del Estado.

d) Rendimientos procedentes de su patrimonio e ingresos de derecho privado.

e) El producto de las operaciones de crédito.

2. Las Comunidades Autónomas no podrán en ningún caso adoptar medidas tributarias sobre bienes situados fuera de su territorio o que supongan obstáculo para la libre circulación de mercancías o servicios.

3. Mediante ley orgánica podrá regularse el ejercicio de las competencias financieras enumeradas en el precedente apartado 1, las normas para resolver los conflictos que pudieran surgir y las posibles formas de colaboración financiera entre las Comunidades Autónomas y el Estado.

Artículo 158

1. En los Presupuestos Generales del Estado podrá establecerse una asignación a las Comunidades Autónomas en función del volumen de los servicios y actividades estatales que hayan asumido y de la garantía de un nivel mínimo en la prestación de los servicios públicos fundamentales en todo el territorio español.

2. Con el fin de corregir desequilibrios económicos interterritoriales y hacer efectivo el principio de solidaridad, se constituirá un Fondo de Compensación con destino a gastos de inversión, cuyos recursos serán distribuidos por las Cortes Generales entre las Comunidades Autónomas y provincias, en su caso.

TÍTULO IX

Del Tribunal Constitucional

Artículo 159

1. El Tribunal Constitucional se compone de 12 miembros nombrados por el Rey; de ellos, cuatro a propuesta del Congreso por mayoría de tres quintos de sus miembros; cuatro a propuesta del Senado, con idéntica mayoría; dos a propuesta del Gobierno, y dos a propuesta del Consejo General del Poder Judicial.

2. Los miembros del Tribunal Constitucional deberán ser nombrados entre Magistrados y Fiscales, Profesores de Universidad, funcionarios públicos y Abogados,

2. За изпълнението на мерките предвидени в предишната алинея, Правителството ще може да дава инструкциите до всички власти на Автономните Области.

Член 156

1. Автономните Области ще имат финансова автономия за развитието и изпълнението на техните компетенции, съгласно принципите на координация със държавната данъчна система и на солидарност между всички испанци.

2. Автономните Области ще могат да деустват като представители или сътрудници на Държавата за събирането, администрирането и ликвидирането на данъчните ресурси на Държавата, съгласно законите и Статутите.

Член 157

1. Ресурсите на Автономните Области ще се състоят от:

a) Данъци, поверени напълно или частично от Държавата; надбавки върху държавни данъци и други участия в доходите на Държавата.

b) Свои собствени данъци, такси и специални вноски.

в) Преводи от един Фонд за междутериториална Компенсация и други плащания за сметка на Общия Държавен Бюджет.

г) Доходи произхождащи от своето имущество и доходи по частно право.

е) Продуктът от кредитните операции.

2. Автономните Области не ще могат в никакъв случай да приемат данъчни мерки върху имущество намиращо се извън техните територии или които биха възпрепятствали свободното движение на стоки или услуги.

3. Чрез специален закон ще може да се регулира упражняването на финансовите компетенции изброени в предишната алинея 1, нормите за решаване на конфликти, които биха възникнали и възможните форми на финансово сътрудничество между Автономните Области и Държавата.

Член 158

1. Общият Държавен Бюджет ще може да установява заплащане на Автономните Области съгласно размера на държавните услуги и дейности които са поели и гаранцията на минимално равнище на даване на основни обществени услуги в цялата испанска територия.

2. С цел да се корегират междутериториалните икономически неравновесия и да се направи ефективен принципа на солидарност, ще се създаде един Фонд за Компенсация с цел за инвестиционни разходи, чиито ресурси ще бъдат разпределени от Генералните Кортеси между Автономните Области и провинции, в съответния случай.

ДЯЛ ІХ

За Конституционния Съд

Член 159

1. Конституционният съд се състои от 12 члена назначени от Краля, от тях четири са предложени от Конгреса с мнозинство от три пети от неговите членове; четири по предложение на Сената с идентично мнозинство; двама по предложение на Правителството, и двама по предложение на Генералния Съвет на Съдебната Ввласт.

2. Членовете на Конституционния Съд ще трябва да бъдат назначавани измежду магистрати и прокурори, университетски професори, държавни служители и адвокати, като всички трябва да бъдат юристи с призната компетентност и с повече от петнадесетгодишно упражняване на професията си.

todos ellos juristas de reconocida competencia con más de quince años de ejercicio profesional.

3. Los miembros del Tribunal Constitucional serán designados por un período de nueve años y se renovarán por terceras partes cada tres.

4. La condición de miembro del Tribunal Constitucional es incompatible: con todo mandato representativo; con los cargos políticos o administrativos; con el desempeño de funciones directivas en un partido político o en un sindicato y con el empleo al servicio de los mismos; con el ejercicio de las carreras judicial y fiscal, y con cualquier actividad profesional o mercantil.

En lo demás los miembros del Tribunal Constitucional tendrán las incompatibilidades propias de los miembros del poder judicial.

5. Los miembros del Tribunal Constitucional serán independientes e inamovibles en el ejercicio de su mandato.

Artículo 160

El Presidente del Tribunal Constitucional será nombrado entre sus miembros por el Rey, a propuesta del mismo Tribunal en pleno y por un período de tres años.

Artículo 161

1. El Tribunal Constitucional tiene jurisdicción en todo el territorio español y es competente para conocer:

a) Del recurso de inconstitucionalidad contra leyes y disposiciones normativas con fuerza de ley. La declaración de inconstitucionalidad de una norma jurídica con rango de ley, interpretada por la jurisprudencia, afectará a ésta, si bien la sentencia o sentencias recaídas no perderán el valor de cosa juzgada.

b) Del recurso de amparo por violación de los derechos y libertades referidos en el artículo 53, 2, de esta Constitución, en los casos y formas que la ley establezca.

c) De los conflictos de competencia entre el Estado y las Comunidades Autónomas o de los de éstas entre sí.

d) De las demás materias que le atribuyan la Constitución o las leyes orgánicas.

2. El Gobierno podrá impugnar ante el Tribunal Constitucional las disposiciones y resoluciones adoptadas por los órganos de las Comunidades Autónomas. La impugnación producirá la suspensión de la disposición o resolución recurrida, pero el Tribunal, en su caso, deberá ratificarla o levantarla en un plazo no superior a cinco meses.

Artículo 162

1. Están legitimados:

a) Para interponer el recurso de inconstitucionalidad, el Presidente del Gobierno, el Defensor del Pueblo, 50 Diputados, 50 Senadores, los órganos colegiados ejecutivos de las Comunidades Autónomas y, en su caso, las Asambleas de las mismas.

b) Para interponer el recurso de amparo, toda persona natural o jurídica que invoque un interés legítimo, así como el Defensor del Pueblo y el Ministerio Fiscal.

2. En los demás casos, la ley orgánica determinará las personas y órganos legitimados.

Artículo 163

Cuando un órgano judicial considere, en algún proceso, que una norma con rango de ley, aplicable al caso, de cuya validez dependa el fallo, pueda ser contraria a la Constitución, planteará la cuestión ante el Tribunal Constitucional en los supuestos, en la forma y con los efectos que establezca la ley, que en ningún caso serán suspensivos.

3. Членовете на Конституционния съд ще бъдат назначавани за период от девет години и ще се подновява едната трета част от тях всеки три години.

4. Качеството на член на Конституционния съд е несъвместимо: с каквото и да е представителен мандат, с политически или административни длъжности, с изпълнението на ръководещи функции в политическа партия или в синдикат и със служба в същите; с упражняване на съдебна и прокурорска кариера и с всякакъв вид професионална или търговска дейност.

В останалото, членовете на Конституционния Съд ще имат същите несъвместимости както и членовете на съдебната власт.

5. Членовете на Конституционния съд ще бъдат независими и несменяеми в изпълнението на своя мандат.

Член 160

Председателят на Конституционния съд ще бъде назначаван измежду своите членове от Краля, по предложение на пленума на същия Съд, за период от три години.

Член 161

1. Конституционният съд има юрисдикция в цялата испанска територия и е компетентен за узнаване:

a) На обжалване за противоконституционност срещу закони и нормативни разпоредения със сила на Закон. Декларирането на противоконституционност на правна норма с ранг на закон, тълкувана от съдебната практика ще засяга същата, въпреки че решението или решенията няма да изгубват качеството си на разглеждан въпрос.

b) На обжалване за защитата относно нарушаване на правата и свободите посочени в член 53.2 от тази Конституция, при случаите и формите установени в закона.

a) На конфликти относно компетенцията между Държавата и Автономните области или между различни Автономни Области.

б) На останалите материи, които му приписва Конституцията или специалните закони.

2. Правителството ще може да оспорва пред Конституционния съд разпоредбите и решенията приети от органите на Автономните Области. Възражението ще предизвика отлагането на обжалваната разпоредба или решение, но съдът, в този случай, трябва да я потвърди или отмени в срок не по-дълъг от пет месеца.

Член 162

1. Упълномощени са:

a) За предявяване на обжалване за противоконституционност, Председателят на Правителството, Народния Защитник, 50 Депутати, 50 Сенатори, колегираните изпълнителни органи на Автономните Области и, в съответния случай, техните Асамблеи.

б) За предявяване на обжалване за защита, всяко физическо или юридическо лице, което цитира легитимен интерес, така както и Народния Защитник и Прокуратурата.

2. В останалите случаи, специалният закон ще определя легитимирани лица и органи.

Член 163

Когато един съдебен орган реши, по някоя дело, че една норма с ранг на закон, с приложение по случая, от чиято валидност зависи решението, може да противоречи на Конституцията, ще предяви въпрос пред Конституционния Съд в случаите, във формата и с ефектите установени в закона, като в никакъв случай не ще бъде с отлагащ ефект.

Artículo 164

1. Las sentencias del Tribunal Constitucional se publicarán en el boletín oficial del Estado con los votos particulares, si los hubiere. Tienen el valor de cosa juzgada a partir del día siguiente de su publicación y no cabe recurso alguno contra ellas. Las que declaren la inconstitucionalidad de una ley o de una norma con fuerza de ley y todas las que no se limiten a la estimación subjetiva de un derecho, tienen plenos efectos frente a todos.

2. Salvo que en el fallo se disponga otra cosa, subsistirá la vigencia de la ley en la parte no afectada por la inconstitucionalidad.

Artículo 165

Una ley orgánica regulará el funcionamiento del Tribunal Constitucional, el estatuto de sus miembros, el procedimiento ante el mismo y las condiciones para el ejercicio de las acciones.

TITULO X De la Reforma Constitucional

Artículo 166

La iniciativa de reforma constitucional se ejercerá en los términos previstos en los apartados 1 y 2 del artículo 87.

Artículo 167

1. Los proyectos de reforma constitucional deberán ser aprobados por una mayoría de tres quintos de cada una de las Cámaras. Si no hubiera acuerdo entre ambas, se intentará obtenerlo mediante la creación de una Comisión de composición paritaria de Diputados y Senadores, que presentará un texto que será votado por el Congreso y el Senado.

2. De no lograrse la aprobación mediante el procedimiento del apartado anterior, y siempre que el texto hubiere obtenido el voto favorable de la mayoría absoluta del Senado, el Congreso, por mayoría de dos tercios, podrá aprobar la reforma.

3. Aprobada la reforma por las Cortes Generales, será sometida a referéndum para su ratificación cuando así lo soliciten, dentro de los quince días siguientes a su aprobación, una décima parte de los miembros de cualquiera de las Cámaras.

Artículo 168

1. Cuando se propusiere la revisión total de la Constitución o una parcial que afecte al Título preliminar, al Capítulo segundo, Sección primera del Título I, o al Título II, se procederá a la aprobación del principio por mayoría de dos tercios de cada Cámara, y a la disolución inmediata de las Cortes.

2. Las Cámaras elegidas deberán ratificar la decisión y proceder al estudio del nuevo texto constitucional, que deberá ser aprobado por mayoría de dos tercios de ambas Cámaras.

3. Aprobada la reforma por las Cortes Generales, será sometida a referéndum para su ratificación.

Artículo 169

No podrá iniciarse la reforma constitucional en tiempo de guerra o de vigencia de alguno de los estados previstos en el artículo 116.

Член 164

1. Решенията на Конституционния Съд ще се публикуват в Държавния Официален Вестник с особените гласове, в случаю че съществуват. Имат статут на разглеждан въпрос от следващия ден на този в който се публикуват и не подлежат на обжалване. Тези които декларират противоконституционността на закон или на норма със сила на закон и всички които не се ограничават до субективното одобрение на едно право, имат пълни ефекти срещу всички.

2. Освен ако в решението се установява друго, валидността на закона ще продължава в частта незасегната от противоконституционността.

Член 165

Специален закон ще регулира функционирането на Конституционния Съд, статута на неговите членове, процедурата пред същия и условията за упражняване на акциите.

ДЯЛ X За конституционната реформа

Член 166

Инициативата за конституционна реформа ще се упражнява съгласно условията предвидени в ал. 1 и 2 от член 87.

Член 167

1. Проектите за конституционна реформа ще трябва да бъдат приемани с мнозинство от три пети на всяка Камара. Ако нама съгласие между двете, ще се опита чрез създаването на една Комисия със смесен състав от Депутати и Сенатори, която ще представи един текст, който ще бъде гласуван от Конгреса и от Сената.

2. Ако не се приеме чрез процедурата от предишната алинея, и винаги когато текста е бил приет с позитивния глас на пълното мнозинство на Сената, Конгресът, с мнозинство от две пети, ще може да приеме реформата.

3. След като е приета реформата от Генералните Кортеси, същата ще бъде подложена на референдум за неуната ратификация, когато така бъде изискано от една десета част от членовете на която и да е от Камарите, в срок от петнадесет дни след приемането и.

Член 168

1. Когато се предложи пълната ревизия на Конституцията или частична, която засяга Уводния Дял, Глава Втора, Раздел Първи на Глава I, или Дял II, ще следва приемането с мнозинство от две трети във всяка Камара, и незабавното разпускане на Кортесите.

2. Избраните Камари ще трябва да ратифицират решението и да преминат към разглеждането на новия конституционен текст, който ще трябва да бъде приет с мнозинство от две трети в двете Камари.

3. След като е приета реформата от Генералните Кортеси, същата ще бъде подложена на референдум за нейната ратификация.

Член 169

Не може да се започва конституционна реформа по време на война или при действие на някос от положенията предвидени в член 116.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera.

La Constitución ampara y respeta los derechos históricos de los territorios forales.

La actualización general de dicho régimen foral se llevará a cabo, en su caso, en el marco de la Constitución y de los Estatutos de Autonomía.

Segunda.

La declaración de mayoría de edad contenida en el artículo 12 de esta Constitución no perjudica las situaciones amparadas por los derechos forales en el ámbito del Derecho privado.

Tercera.

La modificación del régimen económico y fiscal del archipiélago canario requerirá informe previo de la Comunidad Autónoma o, en su caso, del órgano provisional autonómico.

Cuarta.

En las Comunidades Autónomas donde tengan su sede más de una Audiencia Territorial, los Estatutos de Autonomía respectivos podrán mantener las existentes, distribuyendo las competencias entre ellas, siempre de conformidad con lo previsto en la ley orgánica del poder judicial y dentro de la unidad e independencia de éste.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera.

En los territorios dotados de un régimen provisional de autonomía, sus órganos colegiados superiores, mediante acuerdo adoptado por la mayoría absoluta de sus miembros, podrán sustituir la iniciativa que en el apartado 2 del artículo 143 atribuye a las Diputaciones Provinciales o a los órganos interinsulares correspondientes.

Segunda.

Los territorios que en el pasado hubiesen plebiscitado afirmativamente proyectos de Estatuto de autonomía y cuenten, al tiempo de promulgarse esta Constitución, con regímenes provisionales de autonomía podrán proceder inmediatamente en la forma que se prevé en el apartado 2 del artículo 148, cuando así lo acordaren, por mayoría absoluta, sus órganos preautonómicos colegiados superiores, comunicándolo al Gobierno. El proyecto de Estatuto será elaborado de acuerdo con lo establecido en el artículo 151, número 2, a convocatoria del órgano colegiado preautonómico.

Tercera.

La iniciativa del proceso autonómico por parte de las Corporaciones locales o de sus miembros, prevista en el apartado 2 del artículo 143, se entiende diferida, con todos sus efectos, hasta la celebración de las primeras elecciones locales una vez vigente la Constitución.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Първа.

Конституцията защитава и уважава историческите права на форалните територии.

Общата актуализация на упоменатия режим ще се извършва, в съответния случай, в рамките на Конституцията и на Статутите на Автономия.

Втора.

Декларацията относно пълнолетието установена в член 12 на тази Конституция не накърнява ситуацията защитени от форалните Права в обхвата на Частното Право.

Трета.

Промяната на икономическия и данъчен режим на канарския архипелаг ще изисква предварителен доклад от Автономната Област или, в съответния случай, от временния автономен орган.

Четвърта.

В Автономните Области където имат седалището си повечето от една Териториална Аудиенция, съответните Статути на Автономия ще могат да поддържат съществуващите, като разпределят компетенциите между тях, винаги съгласно предвиденото в специалния закон за съдебната власт и в рамките на единството и независимостта на същата.

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Първа.

В териториите с временен режим на автономия, съответните висши колегиални органи, чрез споразумение прието с пълно мнозинство от членовете им, ще могат да заместват инициативата, която в алинея 2 от член 143 се приписва на Провинциалните Депутации или на съответните междуостровни органи.

Втора.

Териториите, които в миналото са гласували положително проекти за Статути на автономия и имат, в момента на обнародването на тази Конституция, временни режими на автономия ще могат да преминат веднага, по формата предвидена в алинея 2 от член 148, ако така го решат техните колегиални преавтономни органи с пълно мнозинство, като уведомят Правителството. Проектът за Статут ще бъде изработван съгласно установеното в член 151, точка 2, по свикване на преавтономния колегиален орган.

Трета.

Инициативата на автономния процес от страна на местните Корпорации или на техните членове, предвидена в алинея 2 от член 143 се разбира предадена, с всичките си ефекти, до провеждането на първите местни избори, след влизането в сила на Конституцията.

Cuarta.

1. En el caso de Navarra, y a efectos de su incorporación al Consejo General Vasco o al régimen autonómico vasco que le sustituya, en lugar de lo que establece el artículo 143 de la Constitución, la iniciativa corresponde al Órgano Foral competente, el cual adoptará su decisión por mayoría de los miembros que lo componen. Para la validez de dicha iniciativa será preciso, además, que la decisión del Órgano Foral competente sea ratificada por referéndum expresamente convocado al efecto, y aprobado por mayoría de los votos válidos emitidos.

2. Si la iniciativa no prosperase, solamente se podrá reproducir la misma en distinto período del mandato del Órgano Foral competente, y en todo caso, cuando haya transcurrido el plazo mínimo que establece el artículo 143.

Quinta.

Las ciudades de Ceuta y Melilla podrán constituirse en Comunidades Autónomas si así lo deciden sus respectivos Ayuntamientos, mediante acuerdo adoptado por la mayoría absoluta de sus miembros y así lo autorizan las Cortes Generales, mediante una ley orgánica, en los términos previstos en el artículo 144.

Sexta.

Cuando se remitieran a la Comisión Constitucional del Congreso varios proyectos de Estatuto, se dictaminarán por el orden de entrada en aquélla, y el plazo de dos meses a que se refiere el artículo 151 empezará a contar desde que la Comisión termine el estudio del proyecto o proyectos de que sucesivamente haya conocido.

Séptima.

Los organismos provisionales autonómicos se considerarán disueltos en los siguientes casos:

a) Una vez constituidos los órganos que establezcan los Estatutos de Autonomía aprobados conforme a esta Constitución.

b) En el supuesto de que la iniciativa del proceso autonómico no llegara a prosperar por no cumplir los requisitos previstos en el artículo 143.

c) Si el organismo no hubiera ejercido el derecho que le reconoce la disposición transitoria primera en el plazo de tres años.

Octava.

1. Las Cámaras que han aprobado la presente Constitución asumirán, tras la entrada en vigor de la misma, las funciones y competencias que en ella se señalan, respectivamente, para el Congreso y el Senado, sin que en ningún caso su mandato se extienda más allá del 15 de junio de 1981.

2. A los efectos de lo establecido en el artículo 99, la promulgación de la Constitución se considerará como supuesto constitucional en el que procede su aplicación. A tal efecto, a partir de la citada promulgación se abrirá un período de treinta días para la aplicación de lo dispuesto en dicho artículo.

Durante este período, el actual Presidente del Gobierno, que asumirá las funciones y competencias que para dicho cargo establece la Constitución, podrá optar por utilizar la facultad que le reconoce el artículo 115 o dar paso, mediante la dimisión, a la aplicación

Четвърта.

1. В случая на Навара, и с цел на нейното включване в Баския Общ Съвет или в баския автономен режим който го замества, вместо установеното в член 143 от Конституцията, инициативата принадлежи на компетентния Форален Орган, който ще приеме своето решение с мнозинство на членовете които го съставят. За валидността на упоменатата инициатива ще бъде необходимо също и решението на компетентния Форален Орган да бъде ратифицирано чрез изричен референдум проведен с тази цел и прието с мнозинството от валидно гласувалите.

2. Ако инициативата не просперира, същата единствено може да се повтори в различен период от мандата на компетентния Форален Орган и във всички случаи когато е изминал минималния срок установен в член 143.

Пета.

Градовете Сеута и Мелия ще могат да се превърнат в Автономни Области ако така го решат техните съответни Кметства, чрез решение прието от пълното мнозинство на членовете им и така го разрешат Генералните Кортеси чрез специален закон, съгласно условията предвидени в член 144.

Шеста.

Когато се изпратят до Конституционната Комисия на Конгреса няколко проекта за Статут, същите ще се разглеждат по реда на постъпване, като срока от два месеца установен в член 151 ще започне да се счита от момента в който Комисията завърши разглеждането на проекта или проектите които е разглеждала.

Седма.

Временните автономни органи ще се считат разпуснати в следните случаи:

a) След като са създадени органите установени в Статутите на Автономия приети съгласно тази Конституция.

b) В случай че инициативата на автономния процес не просперира заради неотговаряне на изискванията предвидени в член 143.

в) Ако органа не е упражнявал правото признато в първата преходна разпоредба в срок от три години.

Осма.

1. Камарите които са приели настоящата Конституция ще поемат, след влизането и в сила, функциите и компетенциите които същата посочва съответно за Конгреса и Сената, като в никакъв случай техния мандат не може да продължава повече от 15 юни 1981 г.

2. За целите установени в член 99, обнародването на Конституцията ще се счете като конституционен случай в който следва неговото приложение. С тази цел, след упоменатото обнародване ще се отвори един период от тридесет дни за прилагането на установеното в този член.

През този период, настоящият Председател на Правителството, който поеме функциите и компетенциите, които за тази длъжност установява Конституцията, ще може да избира използването на пълномощието което му признава член 115 или да даде ход, чрез оставка, на прилагането на установеното в член 99, като в този случай остава в ситуацията предвидена в алинея 2 от член 101.

de lo establecido en el artículo 99, quedando en este último caso en la situación prevista en el apartado 2 del artículo 101.

3. En caso de disolución, de acuerdo con lo previsto en el artículo 115, y si no se hubiera desarrollado legalmente lo previsto en los artículos 68 y 69, serán de aplicación en las elecciones las normas vigentes con anterioridad, con las solas excepciones de que en lo referente a inelegibilidades e incompatibilidades se aplicará directamente lo previsto en el inciso segundo de la letra b) del apartado 1 del artículo 70 de la Constitución, así como lo dispuesto en la misma respecto a la edad para el voto y lo establecido en el artículo 69,3.

Novena.

A los tres años de la elección por vez primera de los miembros del Tribunal Constitucional se procederá por sorteo para la designación de un grupo de cuatro miembros de la misma procedencia electiva que haya de cesar y renovarse. A estos solos efectos se entenderán agrupados como miembros de la misma procedencia a los dos designados a propuesta del Gobierno y a los dos que proceden de la formulada por el Consejo General del Poder Judicial. Del mismo modo se procederá transcurridos otros tres años entre los dos grupos no afectados por el sorteo anterior. A partir de entonces se estará a lo establecido en el número 3 del artículo 159.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

1. Queda derogada la Ley 1/1977, de 4 de enero, para la Reforma Política, así como, en tanto en cuanto no estuvieran ya derogadas por la anteriormente mencionada Ley, la de Principios del Movimiento Nacional, de 17 de mayo de 1958; el Fuero de los Españoles, de 17 de julio de 1945; el del Trabajo, de 9 de marzo de 1938; la Ley Constitutiva de las Cortes, de 17 de julio de 1942; la Ley de Sucesión en la Jefatura del Estado, de 26 de julio de 1947, todas ellas modificadas por la Ley Orgánica del Estado, de 10 de enero de 1967, y en los mismos términos esta última y la de Referéndum Nacional de 22 de octubre de 1945.

2. En tanto en cuanto pudiera conservar alguna vigencia, se considera definitivamente derogada la Ley de 25 de octubre de 1839 en lo que pudiera afectar a las provincias de Alava, Guipúzcoa y Vizcaya.

En los mismos términos se considera definitivamente derogada la Ley de 21 de julio de 1876.

3. Asimismo quedan derogadas cuantas disposiciones se opongan a lo establecido en esta Constitución.

3. В случай на разпускане, съгласно предвиденото в член 115 и ако не се е легално разработило предвиденото в чл. 68 и 69, ще се прилагат спрямо изборите нормите в сила преди това, с единствените изключения че относно неизбираемостите и несъвместимостите ще се прилага директно предвиденото във второто изречение на буква б) от алинея 1 на член 70 от Конституцията, така както и установеното в същата относно възрастта за гласуване и установеното в член 69.3.

Девета.

Три години след първото избиране на членовете на Конституционния Съд ще следва чрез жребии назначаването на четиричленна група от същия избирателен произход, която ще трябва да се уволни и поднови. Само за тази цел, ще се сметат групирани като членове от един и същ произход двамата назначени по предложение на Правителството и двамата произхождащи от Главния Съвет на Съдебната Власт. По същия начин ще се процедира след като изминат още три години между двете групи незасегнати от упоменатия жребии. След това ще следва установеното в точка 3 от член 159.

ОТМЕНЯЩА РАЗПОРЕДБА

1. Отменя се Закон 1ж1977 от 4 януари за Политическата Реформа, така както и доколкото не са отменени вече от упоменатия закон, Принципите на Народното Движение от 17 май 1958 г.; Форото на Испанците от 17 юли 1945 г.; Закона за Работата от 9 март 1938 г.; Консултативния Закон на Кортесите от 17 юли 1942 г.; Закона за Наследяване на Държавния Глава от 26 юли 1947 г., всички те изменени от Специалния Държавен Закон от 10 януари 1967 г. и в същите условия този последния и Закона за Народния Референдум от 22 октомври 1945 г.

2. Доколкото може да се счете че има някаква сила, се счита за окончателно отменен Закона от 25 октомври 1839 г. доколкото може да засяга провинциите Алава, Гипускоа и Вискайя.

В същите условия се счита за окончателно отменен Закона от 21 юли 1876 г.

3. Също така се отменят всички разпоредби, които се противопоставят на установеното в тази Конституция

DISPOSICIÓN FINAL

Esta Constitución entrará en vigor el mismo día de la publicación de su texto oficial en el boletín oficial del Estado. Se publicará también en las demás lenguas de España.

POR TANTO,

MANDO A TODOS LOS ESPAÑOLES, PARTICULARES Y AUTORIDADES, QUE GUARDEN Y HAGAN GUARDAR ESTA CONSTITUCIÓN COMO NORMA FUNDAMENTAL DEL ESTADO.

PALACIO DE LAS CORTES, A VEINTISIETE DE DICIEMBRE DE MIL NOVECIENTOS SETENTA Y OCHO.

EL PRESIDENTE DE LAS CORTES
Antonio Hernández Gil

EL PRESIDENTE DEL
CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
Fernando Álvarez de Miranda y Torres

EL PRESIDENTE DEL SENADO
Antonio Fontán Pérez

INSÉRTESE

EL TEXTO OFICIAL DE LA CONSTITUCIÓN EN EL "BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO", PARA SU ENTRADA EN VIGOR CONFORME A DERECHO, Y PUBLÍQUESE ASIMISMO EN LAS DEMÁS LENGUAS DE ESPAÑA.

MADRID, PALACIO DE LA MONCLOA, A VEINTIOCHO DE DICIEMBRE DE MIL NOVECIENTOS SETENTA Y OCHO:

EL PRESIDENTE DEL GOBIERNO
Adolfo Suárez González

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Тази Конституция ще влезе в сила в деня на обнародването на официалния и текст в Официалния Държавен Вестник. Ще се обнародва също и на останалите езици на Испания.

ЗА ТОВА,
НАРЕЖДАМ НА ВСИЧКИ ИСПАНЦИ, ХОРА И ВЛАСТИ, ДА ЗАЩИТАВАТ И ДА ИЗИСКВАТ ДА СЕ ЗАЩИТАВА ТАЗИ КОНСТИТУЦИЯ, КАТО ОСНОВНА НОРМА НА ДЪРЖАВАТА.

ПАЛАТА НА КОРТЕСИТЕ, ДВАДЕСЕТ И СЕДМИ ДЕКЕМВРИ, ХИЛЯДА ДЕВЕТСТОТИН СЕДЕМДЕСЕТ И ОСМА ГОДИНА.

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА КОРТЕСИТЕ
Антонио Ернандез Хил

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА КОНГРЕСА НА ДЕПУТАТИТЕ
Фернандо Алварез де Миранда и Торес

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА СЕНАТА
Антонио Фонтан Перез

ДА СЕ ВМЕСТИ

ОФИЦИАЛНИЯТ ТЕКСТ НА КОНСТИТУЦИЯТА В "ДЪРЖАВНИЯ ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК" ЗА НЕЙНОТО ВЛИЗАНЕ В СИЛА СЪГЛАСНО ПРАВОТО И ДА СЕ ПУБЛИКУВА СЪЩО И НА ОСТАНАЛИТЕ ЕЗИЦИ НА ИСПАНИЯ

MADRID, PALACIO DE LA MONCLOA, ДВАДЕСЕТ И ОСМИ ДЕКЕМВРИ, ХИЛЯДА ДЕВЕТСТОТИН СЕДЕМДЕСЕТ И ОСМА ГОДИНА:

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО
Адолфо Суарез Гонзалес